

PARTİNİN ŞİARLARI İŞÇİ ve KÖYLÜ KİTLELER İÇİNDE KUVVETLİ YANKI BULUYORDU

"Komünist Enternasyonal'in 4. Dünya Kongresi'nin 17. oturumunda TKP adına yapılan konuşmayı, TKP'nin mücadele tarihinden bir belge olarak yayınlıyoruz. Sovyet sosyal-emperyalizminin beşinci kolu TKP'nin yıkıma çalıştığı Türkiye proletaryasının devrimci mirasına sahip çıkalım."

Komünist Enternasyonal'in 4. Dünya Kongresi Tutanakları: 17. Oturum, 20 Kasım 1922, Pazartesi
Muhteva: Türkiye Komünist Partisi Üzerine
Konuşmacılar: Orhan

ORHAN (Türkiye) - Yoldaşlar! Hepiniz küçük Asya'da komünistlerin kitle halinde tutuklanmaları ve İstanbul'daki Türk işçi sendikalarının feshe-dilmesi üzerine gazetelerde çıkan haberleri okudunuz. Bu yeni misillemeleri ve Komünist Parti'nin faaliyetleri ve milli yetki hükümetin politikası hakkında, Kongreye bilgi vermemi gerekli görüyorum.

TKP işçiler ve köylüler tarafından yürütülen örgütlük hareketinin başına geçmeyi be-ceren milli burjuva hükümetin emekçi kitlelerin hayatı çıkar-larına karşı tavrı almaya baş-ladığı anda kuruldu. Bundan do-lay TKP kurulduğu zaman iki düşmanla karşı karşıyaydı: Em-peryalizm ve milli burjuvazi. Parti büyük düşmanı emperyaliz-me karşı mücadelesinin muazzam öneme haiz olduğu düşüncesin-deydi ve bunun için Hükümeti emperyalizme karşı mücadele et-tiği surece desteklemeyi karar-laştırdı. İşçiler ve köylüler için demokratik reformları tale-p etmeye ve bunların örgüt-lenmesinde çalışmaya devam et-ti. Bu kararlar, ikinci kongre-nin ulusal ve sömürge sorunu üzerine bildirileri (kararname-lar - q.) ile uyum içindeydi. Parti kuruluşundan bugüne ka-dar bu politikasında bir de-ğişiklik yapmadı. İsbat etmek için sizlere, Partinin zaferi elde edene kadar mücadele et-me talebini içeren, orduya, işçi-lere ve köylülere yönelik açık-lamalarını aktarmak istiyorum. Diğer taraftan Parti bir açık-lamada, orduya ve Yunan em-ekçi kitlelerine ayaklanma-la-ri ve sadece Yunan burjuvazi-siyle İngiliz emperyalizminin kârı için çarpışan ordunun da-ğıtılması için çağrıda bulun-du.

Son zamanda Parti, İstan-bul halkına, gericiğe ve em-peryalizme karşı birleşik cep-pe kurmak, sultanın kaçmasını önlemek ve onu en yüksek Halk Mahkemesine çıkartmak için çağ-ırda bulunduğu başka bir beyan-name yayınladı.

Bağımsızlık hareketinden en doğan Büyük Millet Meclisi hü-kümeti Ulusal Pakt'ın sürekli savunulması ve emperyalizme karşı mücadeleyi tüm Doğu'ya

dayanarak ilân etmiştir. Uç se-nelik faaliyeti bunun sadece bir aldatmaca politikası oldu-ğunu göstermiştir. Bu ilişki-lerde aşağıdaki gerçekler çok sevidiricidir.

1- Hükümetin Sovyet hüküme-ti ile ilk ilişkilerini kurmak için Moskova'ya gönderdiği de-legeler, ülkede büyük bir komü-nist partinin mevcut olduğunu, bu partinin genellikle köylü-leri etrafında topladığını hat-ta çoktandır çoğu bölgelerde köylü gurularının işler halde olduğunu iddia ediyorlardı...

2- Sovyet Rusya'yı aldatmak için, "yeşil ordu" adı altında salt burjuva unsurlardan olu-şan sözde bolşevik Partisi ku-ruldu.

3- İlk sovyet elçiliğinin Ankara'ya gelmesinden sonra, yeşil ordunun kalıntıları, yük-sek memurlardan ve aydınlar-dan oluşan resmi bir Komünist Parti kuruldu.

4- Emperyalist hükümete yar-ramak için, Londra konferan-sına giden delegasyon bütün baş-kenlerde, aralarında değerli yoldaşlarımız Suphi ve Etem Me-jat'ın da bulunduğu aşağı yu-karı 20 komünistin öldürüldü-

günü, hapse atılmış tüm komü-nistlerin de öldürüleceğini ve bolşevik afetinin bu ülkeye e-lem vermeyeceğini ilân ediyor-du.

5- 1921 senesinde Fransız-larla akdedilen anlaşma, hükü-metin Doğu'dan uzaklaştığını ve Ulusal Pakt'ın hesabına taviz-ler verdiğini göstermektedir.

6- Ve nihayet, Komünist Par-tisi'ne ve Türk işçi sendika-sına karşı yöneltilen misil-lemeler, Lozan Konferansının çağrılması zamanına rasgelmek-tedir.

Ankara hükümetinin iç poli-tikasına gelince; demokratik reforma programıyla bağımız çalışmada her grup ve parti-yi engellemekten, her muhalefeti daha kuvvetlendirmekten ve oturma-dan yok etmekten ve halkı va-adlerle kandırmaktan ibaret-tir. Bu politika aşağıdaki ger-çeklerde somutlaşmaktadır:

1- Büyük Millet Meclisi'nin içinde meydana gelen, büyük çap-ta bir reform programını savu-nan "Halk Grubu"nun baskı al-tında tutulması.

2- Anayasa kanunlarının ha-zırlanması sırasında teklif ol-diken mesleki seçim sisteminin reddedilmesi.

3- Büyük Millet Meclisi'nde meydana gelen "muhalefet grup-larını" baskı altında tutmak için "dayanışma grubu"nun olu-şturulması ve geniş halk taba-kaları üzerindeki tahakkümü garantilemek için, küçük Asya'nın bütün bölümlerinde salt burjuvazinin, büyük toprak sahiplerinin ve diğer spekülâtörle-rin üyelerinden oluşan grupla-rın kurulması.

4- Tüm vaadlere rağmen, em-ekçi kitlelerin lehine hiçbir reformun gerçekleştirilmesi, ak-sine sendikaların ve işçi bir-liğlerinin kurulmasının her yo-la başvurularak engellenmesi ve köylülerin ağır vergilerle

yakıma uğratılması.

Partinin kitlelerle ilişk-i-leri:

Parti tarafından ileri sürü-len şiarlar, sömürülen geniş iş-çi ve köylü kitleleri içinde kuvvetli yankı buluyordu ve bö-yükle aralarında sınıf bilin-cinde olanlar Partiye giriyor-lardı. Hükümetin misillemele-rine karşı, işçiler ve köylü-ler Partiye daha çok sarılıyor-lardı. Parti kısa zamanda bü-yük başarılar elde etti. Faa-liyetinin ikinci devresi - Ocak 1922 - Ekim 1922 sırasında, pro-paganda ve eğitim sahasında ol-duğu gibi, kızıl sendika örgü-tü ve komünist gençliğin örgüt-lenmesinde de değerli çalış-malarda bulunuyordu. Hükümet, partinin kitleler üzerinde bü-yük etkinliğini görünce faali-yetine son vermek zorunda kal-dı.

İstanbul.

Şimdi sizlere komünist pro-paganda yapıyor bahanesi ile feshedilen Türk işçi sendikası-nın bulunduğu İstanbul'daki ko-münist grubun etkinliği ve iş-çi hareketi üzerine bazı şey-ler söylemek istiyorum. Orada-ki çalışma en zor çalışmalardan biriydi. Yoldaşlar, gerici Türk hükümetiyle tüm emperyaliz-me, komünizmin bu kesin düş-maniyla mücadele içinde olan yoldaşların içinde bulundukla-rı zor ve acıklı durumu anlat-mama gerek yok. Fakat bütün zor-luklar bütün teröre rağmen, iki seneden beri illégal çalış-şan İstanbul'daki komünist grup fabrikalarda, işletmelerde, em-ekçilerin olduğu her yerde hü-creler kurarak komünist örgüt-lerden muntazaman aldığı legal ve illégal broşürleri, dergile-ri, manifestoları, araştırma-ları yayınlayarak, çok sayıda komünist yayınları dağıtarak kitleler arasında önemli etkin-lik kazanmasını bilmiştir.

Sizlere bu akşam İstanbul'daki komünist grubun tüm faali-yetini anlatmak elbette imkân-sız. Mafafih sizlere onun faa-liyeti hakkında bir fikir ver-mek amacıyla, sermayenin genel taarruzuna karşı, proleter bir-leşik cepheyi gerçekleştirebil-mek için İstanbul'da önemli iş-çi örgütlerini Temmuz ayında birleştirdiğini bildirmek ist-e-rim. Fakat o zamana kadar, sınıf bilinçli işçi örgütü ola-rak gördüğümüz "Enternasyonal İşçi Birliği" birleşik cepheyi kurma yolundaki bu girişimi sa-bote etmiştir. Bu yoldaşlar, iş-çi sınıfının henüz hasır olma-dığını ve her şeyden önce ay-dınlatılmalarının gerekli ol-duğunu söylüyorlardı. Bunun üzerine biz, birliği istemeyenlerin liderler olduğunu ve bu birliğin eylem sayesinde eylem içinde meydana geleceği şeklinde karşılık verdik. Bu birliği oluşturmayı bugün ba-şaramazsak daha sonraları burjuvazinin birbiriyle bağ ol-mayan bütün işçi örgütlerini yok edeceğini söyledik. Bugün gerçekler bizim haklı olduğumuzu göstermektedir.

Hükümetin yeni yön tavrını: Perşembe.

Komünizmin yeni yön tavrını le ilgili olarak kısaca şunu söyleyebiliriz: Londra Konfe-ransında emperyalizme karşı kin le dolu olan Türk Milli burjuvazisi, Türk emekçi kitleleri-nin sömürsüne iştirak edebil-mek imkanı yüzünden, had safha ya varan savaş politikasını bir imtiyaz ve ihanet politikasına çevirmiştir. Londra Konferan-sından bu yana milli burjuvazi artık devrimci ruha sahip de-gildir. Ve şimdi temsilsiz ol-duğu büyük burjuvazinin ve ken-disinin çıkarı için Lozan Kon-fereansında ihtiyaç duyduğu barış şartlarını elde etmek isteyen Ankara hükümeti, Ulusal Pakt hususunda emekçi kitle-lerin hesabına tavizler verme-yi koymuştur.

Gördüğünüz gibi, Ankara hü-kümeti proletaryaya ve komü-nizme karşı yöneltilen serma-yenin genel saldırısının dışın-da kalmıştır. Yoldaş Clara Zetkin, Kongrenin açılış otu-rumunda, İtalya'daki, Polonya'daki, Romanya'daki, Yunanı-stan'daki, Letonya'daki vs. ko-münistlerin takip edilmelerini açık bir şekilde mahkum etti-gi gibi, elimize Mustafa Kemal hükümetinin TKP'ne karşı giriş-tiği barbar misillemeleri bil-dirilen bir telgraf geçti. Biz bu misillemeleri haklı olarak barbar diye ismlendiriyoruz çünkü ustura ve mızra ile do-natılmış polisler tutuklulara insanlığa yakışmaz bir şekilde işkence etmişlerdir.

Mustafa Kemal hükümeti, kit-le halinde tutuklamalarda, tutuklanan yoldaşlara karşı Sov-yet Rusya'nın lehine ajanlık yaptıkları ve böylelikle de va-cana ihanet ettikleri gerekçe-siyle dava açtı. Elimize geçen son haberlere göre tutuklama-lar devam etmektedir. Tutukla-

Devamı sayfa 19'da

31 Ocak 1977 / 250 Kuruş

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR, BİRLEŞİN!

İki süper devletin ülkemiz üzerin-deki hegemonya mücadelesi yoğunlaşır-ken derinleşen buhran faşist dikta-törlüğü öylesine sarıyor ki ve 'hal-kın yükselen mücadelesi ülkeyi iki süper devlete satmakta yarışan fa-şist klikleri öylesine sarsıyorki, on-lar, işçiler, köylüler, öğrenciler üzerinde azgın bir zulüm ve terör uy-guluyorlar. Bir iki öğrencinin, yurt-severin katledilmesi her günkü bir olay haline geldi. Daha dün Malatya'da öğretmen Mehmet Yılmaz, Isparta'da işçi Mestan Büyükkorkmaz, İstanbul'da öğrenci Levent Ersoy, Hüseyin Yavuz ve Baki Unlu faşistler tarafından kat ledildiler.

Ama bu yoğunlaşan baskı, terör ve cinayetler, bağımsızlık ve özgürlük isteyen hiç kimseyi umutsuzluğa ve yıldınlığa düşürmemelidir. Halkın, ev-lâtlarının kahpece katledilmesine ar-tık tahammülü yoktur. Artan baskı ve terör faşist diktatörlüğün çürümüş-lüğünü gösteriyor. Umutsuzluğa ve suskunluğa hayır! Her demokrat ve yurtsever düşen, gün geçtikçe büyü-yen öfkeyi, tüm kötülüklerin başlıca kaynağı olan iki süper devlet ve fa-şist diktatörlüğe karşı çelikten bir yumruğa dönüştürmektedir. Faşist terör ve zulm ancak bu güçle yeneriz.

Bizi yeni Çarların kölesi yapmaya çalışan Sosyal Faşistlerde, en kü-

çük ekonomik mücadelenin bile düşma-nıdır. Onlar halkın eylemi karşı-sında polis ve jandarma ile aynı saf-ta yer alıyorlar. Grevleri satıyor, devrimci işçileri polise ihbar edi-yor, kölelik anlaşmalarını en başta savunuyor, Sosyal-Emperyalist Rusya-nın uşaklığını yapıyorlar. Bunların gerçek yüzü işte budur. Artık açıkça gözüküyor mu, faşist baskı ve terör-ü ayakta tutan sosyal faşistlerdir. Öyleyse halkın çelik yumruğu faşizme ve sosyal faşizme ve onların güç kay-nağı iki süper devlete inmelidir. Ve bu hedeften şaşmamalıdır.

Milli Güvenlik Kurulu ardarda top-lanıyor. Gözü dönmüş polis, kitleler Devamı sayfa 3'de

VASASIN alevi- sunni işçi-köylülerin birliği!

Faşist Zehne dera kitabındaki alevilik üzerine yazılanlar bütün halka olduğu gibi Malatya halkında da büyük bir öfke yaratmıştır. Alevi ve sunni mezhebinin halk, ınca kampanyasıyla faşist uygulamayı protesto etmişlerdir.

Yurtumuzdaki eğitim ve öğretimin kurumlarındaki dera kitaplarının, Amerikan emperyalizmi, sosyal emperyalizmi ve onların işbirlikçilerinin hizmetine uygun şekilde basılmıştır. Halkımızın gelişen devrimci mücadelesini alevi-sunni ayrımı şeklinde bölmek istemelerini, buna bağlı olarak okullarda yapılan bilingli faşist baskıları protesto eder, bu baskılar karşısında alevi-sunni işçi ve köylülerinin birliğini istiyor, faşist MC hükümetini ve onun milli eğitim bakanının uygulamalarını nefretle karşılamak tayız.

Malatya İlininMekran ilçesinin Mezime Salıkaya ve Karolar mezası halkı olarak 3000 kusura bu fusuşun adına köyümüz ihtiyar kurulu, muhtarımızın müdür ve imzasını ayunen kabul ederiz.

Kallıkaya Muhtarı
Hasan Yıldırım.

TÖB-DER'İN REVİZYONİST TÖNETİCİLERİ YURTSEVER ÖĞRETİMLERİN MÜCADELESİNİ DURDURAMAZ

İki Süper devlete-sosyal emperyalizme, bir avuç genel merkez revizyonist yöneticileri karşı mücadele veren İbrahim arkadaş, genel Merkez Onur kurulu tarafından 3 ay süre ile "Üyelikten çıkarılma" cezası verilmiştir. Böylece Şube Başkanlığı görevi almış ve 16 Şubat 1977 günü yapılacak şubenin yıllık olağan kongresinde seçilmeye katılması engellenmiştir. İbrahim arkadaşın Genel Başkan Gültekin Gazioğlu'na gönderdiği yazıyı ve onur kurulu kararını gönderiyoruz.

Örgüt içi demokrasiyi yok edip, devrimci ve yurtsever öğretmenleri tasfiye etmeye çalışan sosyal faşistleri kitleler önünde teşhir edelim. Gücümüzü ve birliğimizi pekiştirip oyunlarını bozalım. Gerçek yüzlerini ortaya koyalım.

YOMRA'DAN BİR GRUP
YURTSEVER ANTI-FAŞİST
ÖĞRETMEN

Sayın Gütekin Gazioğlu, TÖB-DER GENEL BAŞKANI ANKARA

Onur Kurulunuz bana verdiği cezayı yadırgamıyorum. Bu ceza, İKİ SÜPER DEVLETE, SOSYAL EMPERYALİZME ve onun Ülkemizdeki işbirlikçi REVİZYONİSTLERE karşı mücadele veren bir yurtsever ve devrimci öğretmen için bir geref belgesidir.

TÖB-DER, 11 devrimci ve yurtsever öğretmenleri, zindanlar, tabutluklar, kıyımlar, sürgünler hiçbir zaman yıldıramamıştır. Onur kurulunuzun verdiği bu haksız cezalar da bizleri ne yıldıracak ne de sindirebilecektir.

Zafer, iki süper Devlete, Sosyal Emperyalizme ve işbirlikçileri Revizyonizme karşı yığıtıcı mücadele veren yurtseverlerin, devrimcilerin olacaktır.

Çünkü bizler tarihi köklü Milli Kurtuluşçuluğa dayanan, TÖB'ün devrimci mirası üzerine serpilip gelişen, devrimci TÖB-DER'in hiçbir küçük hesapları ve iddiası olmadan savaş veren neferleriyiz, bekçileriyiz.

TÖB-DER'li devrimcileri tasfiye etmeye kimsenin gücü yetmeyecektir. Bu, tüm kafalara dank etsin. Bu kötü ve karanlık gidişten vaz geçilsin, devrimci ve yurtseverler üzerinde oynanan oyunlar son bulsun.

Sayın Genel Başkan, 1976 yılı1977 ve bağlayan Ülkemizde, devrimci bir sınav verilmektedir. Bu sınavda, sınıfta kalmak, bölünemeye kalmak, doğrudan sınıf geçmekte vardır. alınan puanlar, gelecek tarih süreci içerisinde değerlendirilecektir.

Hıçbir TÖB-DER üyesinin sınıfta kalmasına gülmüzdü razı olmamaktadır. Bu sınavda başarılar dileriz. 24.12.1976

İbrahim Aydın
Yomra TÖB-DER ŞUBESİ eski Başkanı

Manisa Ön Lisans Okulu Öğrencisi KASIM YILDIRIM'a poliste İşkence edildi

13.1.1977 Perşembe günü saat 15.30 da Faşistlerin saldırısına karşı yığıtıcı direnen ve Faşistlere hakettikleri cevabı veren, Manisa Ön Lisans Yüce Okulu devrimci öğrencileri, olayın ardından okuldaki çıkarken bu sefer de polislin saldırılarına uğramışlardır. Üç devrimci arkadaş gözaltına alınmış tir.

Gözaltına alınanlardan Kasım Yıldırım arkadaşına polis, işkence yapmış ve arkadaşın komaya girmesine sebep olmuştur. Arkadaşın okuldaki alınırken sağlanmıştır, fakat karakola götürüldükten 1 saat sonra arkadaşın polisler hastahaneye götürmüştür ve arkadaşımız bir günden beri komadadır.

Başına yediği cop darbelerinden ötürü arkadaşımız ışığa karşı gözlerini açamamakta ve konuşamamaktadır. Manisa devlet hastahanesine gittiğimizde, arkadaşın durumunun iyi olmadığını görüp Ege Üniversitesi hastahanesine sevk etmek için gerekli işlemi yapıp, arkadaşın dışarı çıkarmak istediğimizde, bazı arkadaşlarımız, başlarında emniyet amiri olmak üzere polislerin saldırısına uğramışlardır. Fakat herşeyden önce arkadaşın Ege Üniversitesi Hastahanesine götürüldük.

İŞKENCECİLERDEN HESAP SORALIM!
FAŞİSTLER TARAFINDAN YAPILAN CİNAYETLERİN FAİLİ
BULUNSUN
NE AMERİKA NE RUSYA KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK VE
SOSYAL FAŞİZM
YAŞASIN DEVRİMCİ DEMOKRATİK HALK İKTİDARI
Manisa'dan bir grup devrimci

Tunceli Meslek Lisesi Öğrencileri Bir Kız Arkadaşlarına Verilen Cezayı Protesto Ediyorlar

Tunceli Endüstri Meslek Lisesinde, bir kız arkadaşımıza çeşitli iddialarla, Üst Disiplin Kurulu tarafından bir yıl okuldan uzaklaştırma cezası verilmiştir. Bu durumu protesto ediyoruz.

276 İZGA

Tuzluca köylüleri: "ÖRGÜTLÜ MÜCADELEMİZ SÖMÜRÜ ÇARKINI KIRACAKTIR"

Bizler Bingöl ili Karlıova ilçesinin Tuzluca köylüleriyiz. Bir kaç hayvana sahip olmaktan öte herhangi bir gelirimiz yok sayılır. Bu hayvanları beslemek için boğaz topraklarına çalışıyoruz. Topraklarımızı, toprakta sahip olmamız, bu bölgenin topraksız oluşu değil. Bir kaç toprak ağasının gerek harine ve gerekse bizim topraklarımızı el koymasına sonucu olmuştur. Toprak ağısı bizi iliklerimize kadar sömürmektedir. İnsanca yaşama koşullarından söz etmek gülmüş bir şey. Egemen güçler ve onların ortakları olan bu sömürücüler-asırlardır işçi-köylü üzerinde baskı, terör ve zorbalık yapmaktadırlar. Kanun dedikleri şey kendi sömür ve zorbalıklarını meşrulaştıran bir araç olmuştur. Halk düyması bu soygun çetesinin düzeni yıkılmadıkça, işçinin köylünün kurtuluşu olanaksızdır. Bu düşenin efendileri halka karşı birleşmişlerdir. Halkı daha çok sömürmek için en iğrenç oyunları oynamaktan asla çekinmezler. Bir birlerini kolluyorlar. Bu bölgede bu oyunların kendine özgü kuralları var. Toprak ağaları bu namussuzlukları çok iyi beceriyorlar.

Bu yörede ağalar en verimli, geniş, sulak toprakları gaspettikleri gibi köylünün elinde kalan

Malatya Yedigöller Lisesi Öğrencileri DİRENİYORLAR

Malatya Yedigöller Lisesi öğrencileri, faşist müdür müavini'nin yurtsever öğrenciler üzerinde uyguladığı baskılara ve gerici eğitimi protesto etmişler ve bir günlük boykot kararı almışlardır. Faşist müdür müavini'nin polise teslim ettiği arkadaşlarını almak için kararlılıkla mücadele eden lise öğrencilerine, halk ve öğrenci olmayan gençlik de katılmıştır. Daha sonra ihbarı gereğiyle dört devrimci tutuklanmıştır.

Genel olarak Türkiye'de özel olarak Malatya ve çevresindeki olaylarda yurtsever, devrimci, hatıta iyi niyetli öğrenciler okula alınmak istemiyor. Faşist ülkü ocaklı komandolar okulları işgal ediyor, öğrencilere saldırıyor, öldürüyorlar.

Bütün bunların bir devamı niteliğindeki olaylar yakın günlerde kazamız Yedigöller'te da cereyan etmiştir. Okullar açıldığından beri Müdür Müavini olan Cihan Erdoğan öğrenciler üzerindeki baskı politikasını alabildiğine uygulamaya çalıştı.

Bu ve bütün uygulamalar halkımızın emperyalizme ve onun uçaklarına karşı gelişen mücadelesini durduramayacaktır. Arkadaşlarımızın suçuz bir şekilde tutuklanmalarını tüm şubeleriyle Kültür Derneği Genel Merkezi olarak protesto ederiz

HALKIN MÜCADELESİ İÇİNDE ÖRGÜTLENELİM!

Bağ. ta. sayfa 1'de

Üzerine kurşun yağdırıyor. Ölüm man-gaları sokakları ve okulları kana bu-luyor. Bunlar halkın gür sesinin kar-gısında halk düşmanlarının cılız çığ-lıklarındır. İşçiler, köylüler, tüm çalışanlar susmuyorlar, susmayacak-lar! Korit köylülerinin, Denizli, Tun-celi halkının mücadelesi, Ankara ve İstanbul'da işkence ve cinayetlere , karşı yükselen onbinlerin gür sesi, tüm ezilenlere örnek oluyor. Meydan-larda yürüyen halk yığınları, müca-dele tohumlarının en küçük atöylele-re ve en Uca dağ köylülerine kadar saçıldığını gösteriyor. Halkın muha-lefeti yaygınlaşıyor, derinleşiyor.

İki süper devletin ülkemiz üze-rinde yoğunlaşan sömür ve talanına ve faşist diktatörlüğün baskı ve ter-rörüne karşı halkın eylemi, fabrika-larda, tarlalarda ve okullarda mü-cadeleyi yükseltmek, en geniş güc-leri bu mücadeleye katmak ve böylece baş düşmanları kuşatmak olmalıdır.

İşte bu durumda, her şeyin üstün-de tutulması gereken görev, halkın muhalefeti örgütlemek, iki süper devlete, faşist diktatörlüğe ve sos-yal faşizme karşı olan tüm sınıf ve tabakaları birleştirmek, halkın mü-cadelesini bir üst düzeye çıkarmak -tır.

Bu görevi omuzlarında taşıyan pro-leter devrimci hareket içinde, ide-

olojik mücadele adına küçük burjuva-aydın çekimlerine, tekkacı, grup-çu cereyanın peşine takılarak prole-ter devrimcilerin eylem birliğinin engellenmesine, kibirliliğe yer yok-tur. Bu eğilimler proleter devrimci harekete ne kadar hakim olursa dev-rimin ve halkın çıkarlarının gerek-tiği yoldan o kadar sapılacak, halkın mücadelesi iki süper devletin ve on-dan güç alan faşist diktatörlüğün saldırılarına o kadar açık olacaktır.

Proleter devrimci hareket son dört yılda önemli mesafeler katetti, geniş güçleri kucakladı ve kucaklı-yor. Ama hâlâ halkın yükselen mücade-lesi ile birleşmekte yetersizdir, bu mücadeleyi devrimci bir önderlik al-tına alamamıştır. İşte bu yüzden hal-kın mücadelesini örgütlemek ve bir üst düzeye yükseltmek görevi bir kat daha aciliyet kazanmıştır. Bu görev ne devrimci şiarlardan tavizler verile-re kendiliğindencilğe düşmekle, ne de uzlaşıcı siyasetler öne sürerek kitleleri kıyıdan seyretmekle yerine getirilebilir. Bu görev ancak devrim-ci şiarları kitlelere malederek hal-kın her günü mücadelesine öncülük ederek çeşitli örgül mücadele metod-larını ve örgütlenme biçimlerini bu mücadele içinde yaratarak ve uygula-yarak yerine getirilebilir.

Bugün halka ve devrime hizmet et-

menin, bağımsızlık, demokrasi ve buna bağlı olarak savaşa ve istilaya kar-gı hazırlık görevlerini yerine getir-menin tek yolu vardır: Sebatla ve ka-rarlılıkla işçilerin, yoksul köylüler-in, tüm ezilenlerin içinde erimek, çok sayıda proleterin devrimci pro-leterler haline gelmesini sağlamak, sendikalarda devrimci önderliği ha-kim kılmak, köylülerin toprak uğru-na mücadelesinde toprak devrimi için a-jitasyon ve propagandayı yaygınlaş-tırmak, kooperatifleri yoksul ve kü-çük köylülerin örgütleri haline ge-tirmek, devrimci şiarlar etrafında en geniş halk yığınlarını birleştirmek. Acil bir görev olan "proleter dev-rimcilerin birliği" bu faaliyet te-melinde ele alınmalıdır. Öyleyse, HAL-KIN YÜKSELEN MÜCADELESİ İÇİNDE ÖRGÜT LENELİM VE KİTLELERİ ÖRGÜTLEYELİM!

HERKESE İŞ GÜVENCESİ VE CAN GÜVENLİĞİ!
YIKILSIN AÇALIK TOPRAKLAR KÖYLÜNÜN!
NE AMERİKA NE RUSYA
BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE!
KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK
VE SOSYAL FAŞİZM,
YAŞASIN DEVRİMCİ DEMOKRATİK
HALK İKTİDARI!

HALKIN
YOLU

GAZETEMİZ YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ MEHMET ÇERİK TUTUKLANDI

Yazı İşleri Müdürümüz Mehmet Çerik, 20 ocak günü "Komünizm propagandası, devletin ve hükümetin manevi şahsiyetini tahkir" gerekçesiyle tutuklandı. Arkadaşımızın tutuklanmasını gazetemizin yayına bağladığı günden bu yana yoğunlaşan baskı-ların bir devamıdır. Gazetemizin çıkan üç sayısı da İstanbul ve Diyarbakır mahkemeleri tarafından toplatılmış, dağıtımı engellenmiştir. Halkın Yolu'nun satışını yapan ve satın alan devrimciler, yurtseverlere polisçe baskı yapılmış, bazıları ise tutuklanmıştır.

Mehmet Çerik arkadaşımızın tutuklanması basın suçları ile, ilgili bugüne kadar ki uygulamalara ters düşmektedir. Kaldığı evin ve çalıştığı gazetemizin adresi bilinmesine ve suç delil-lerinin ortadan kaldırılması ihtimali olmamasına rağmen tu-tuklama kararının verilmesi açıkça Halkın Yolu'nun çıkışını engelleme, devrimci, yurtsever sesini susturma amacına yö-neliktir. Yazı İşleri Müdürümüzün tutuklanması gazetemizin yayın özgürlüğüne yönelik bir saldırıdır.

Son günlerde devrimci, yurtsever basın üzerindeki baskı-lar giderek artmaktadır. Halkın Kurtuluşu ve Halkın Sesi gaze-telerinin son sayılarının hemen hepsi toplatılmış, Halkın Se-si'nin Yazı İşleri Müdürü Kemal Doğan tamamen kanunsuz bir şekilde Askeri Mahkeme tarafından bir yıl hapse mahkûm ol-muştur. Devrimci Gençlik dergisi Yazı İşleri Müdürü Taner Ak-çam sekiz yıl aşkın hapis cezasına çarptırılmıştır. Halkın GÜ-çü dergisinin sahibi Mehmet Özgül işkence ile verdiği ifade-lele tutuklanmış, derginin çıkması engellenmiştir.

Devrimciler, yurtseverler, demokratlar: Mehmet Çerik'in, devrimci, yurtsever düşüncelerinden dolayı tutuklanması fa-şist diktatörlüğün demokratik hak ve özgürlüklere yönelik açık bir saldırıdır. Biz bütün baskılara rağmen, demokratik hak ve özgürlüklerimizli kullanmaya kararlıyız. Anti-, demokratik uygulamalarla mücadelede kararlıyız.

Devrimci yurtsever basına sesleniyoruz: Basınla ilgili tu-tuklamalara, toplatma kararlarına karşı mücadele edelim. Dev-rimci, yurtsever basına yönelik saldırılara birlikte göğüs ge-relim.

MEHMET ÇERİK'E ÖZGÜRLÜK!
YURTSEVER DEVRİMCİ BASINA ÖZGÜRLÜK!
ASKERİ MAHKEMELER BASINI YARGILAYAMAZ!..

'FAŞİST BASKILAR HALKIN YOLU'nun HALKIMIZA ULAŞMASINI ENGELLEYEMEZ! HALKIN YOLU'NA ERGANİ'DE BASKILAR

Ülkemizde gelişen hal-kın mücadelesinin karşı-sında, Hakim sınıflar ve onların siyasi temsilcisi MC hükümeti, gerçeklerin halkımız tarafından bilin-mesini önlemek, devrimci düşüncelerin kitlelere ulaş-masını engelleyebilmek için, yurtsever devrimci basın üzerinde kanunsuz baskılar uygulamaktadır.

Yurtsever devrimci ba-sına indirilmek istenen darbenin bir parçası da Di-yarbakır'da Halkın Yolu dergisinin ikinci sayısı için konulan yasaklama ka-rarıdır. Bu karar Anayasa da belirtilen kanunları bi-le çiğnediği için gayri-meşru ve kanunsuzdur. Öte-yandan yasaklama kararın-dan haberi olmayan iki dev-rimci arkadaşımız, Halkın Yolu dergisini dağıtarken polisler tarafından yakala-nıp zorla karakola gö-türülmüştür. Üç gün boyun-ca karakolda gözaltında tutulan arkadaşlarımızın in-sanlık dışı işkence yapılmış, nezarete aç ve so-gukta bekletilmiştir. 10. 1.1977 Pazartesi günü mah-kemeye çıkarılan arkadaş-larımız, "bölücülük" pro-pagandası iddiasıyla tu-tuklanmışlardır. Tutuk-lanmak için delil bulama-yan mahkeme, sudan gerek-

çeler yaratarak kimin e-kim kulu olduklarını açık-ça sergilemiş oldular.

Halkımızı, gazetemiz Halkın Yolu ve onu halka ulaştırmak isteyen arka-daşlarımız üzerinde uygu-lanan faşist baskıları protesto etmeye çağırıyor-ruz. Bu baskıları lanetle-mek ve mücadele etmek, tüm yurtsever, devrimci, de-mokrat ve ilericiilerin gö-revidir. Her iki süper devlet ve onların işbir-likçisi büyük toprak ağa-ları ve büyük burjuvazi Halkın Yolu'nun gerçekle-ri haykırın sesini boğa-mayacaktır. Ülkemizi em-peryalistlere teslim ede-rek onların ayakları al-tına halı gibi seren bu uçaklar ne kadar çabalar-larsa çabalarlarsa Halkın Yolu dergisini halkımız bağrında taşıyacak ve ona sahip çıkacaktır. Bütün faşist baskı ve engelle-melere rağmen Halkın Yolu yaşayacak ve mücadelesini yılmadan sürdürecektir.

Yurtsever devrimci der-gilerin halkımıza ulaşma-sı için mücadele edelim . Yurtsever devrimci bası-nın özgürlüğü için boyun egmez bir ruhla mücadele bayraklarını yükseltelim.

ERGANİ-LİSE-DER'İ
DEVRİMCİLER

HALKIN YOLU - HAFTALIK SİYASİ GAZETE - SAHİN: Sa-dun Sönmez - SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Almatin-Şahin-YÖNETİM YERİ: Çatalçeşme Sok. 4/23, Çatalçeşme - İSTANBUL BASKI: Daily news web offset - İSTANBUL DA-GITIM: YURT-DA ANKARA DAĞITIM: Fikri Nöke - ODEME-LER İÇİN POSTA ÇEKİ HESABI: Sadun Sönmez 102547 - ABO-NE KOŞULLARI: 1 yıl 120 TL 6 aylık 65 TL.
Mektuplarımızı PK-550 Sirteli-İST adresine yollayın

İstanbul ve Ankara'da yapılan miting ve yürüyüşlerde.

ONBİNLERCE YURTSEVER İSKENCE VE FAŞİST CİNAYETLERİ LANETLEDİ!

16 Ocak Ankara'da, 22 Ocak'ta İstanbul'da "Faşist terörü, İskence ve siyasi cinayetleri protesto yürüyüş ve mitingleri yapıldı. Bu yürüyüş ve mitinglerde onbinlerce halk yoğunlaşan baskı ve terörü lanetledi. İstanbul'daki yürüyüş ve miting on bini aşkın yurtsever ve devrimci katıldı. İşçiler, esnaflar, memurlar, öğrenciler ve öğrenciler yürüyüş boyunca iki süper devlete, faşizme ve sosyal faşizme karşı öfkelerini "Faşizme Ölüm, İskenceye Son", "Bağımsız Demokratik Türkiye", "Doğuda millî zulme son", "Ne Amerika, ne Rusya kahrolsun faşist diktatörlük", "Basına özgürlük, İskenceye son", "Zindanlar boşalsın İskenceye son", "Kahrolsun sömürgecilik", "Bağımsız Türkiye Özgür Kürdistan", "Halka can güvenliği, İskenceye son" gibi sloganlarla haykırdılar. İskence ve siyasi cinayetlere karşı güçlü bir kitle eylemi olan yürüyüş aynı zamanda revizyonizme de ağır darbe vurdu.

Ancak mitingde proleter devrimcilere söz verilmesi, öte yandan Rusya ile yapılan kölelik anlaşmalarını destekleyen Mihri Belli'ye söz verilmesi ve genellikle konuşmaların yüzeysel kalması, mitingin siyasi münavezesini zayıflattı. Ne var ki bildiriler dağıtılarak, devrimci sloganları haykırarak İskence ve siyasi cinayetlere karşı protestoyu iki süper devlet faşizme ve sosyal faşizme karşı bir protestoya dönüştürmeye çalışıldı.

Ankara'daki mitingde de onbini aşkın halk katıldı. Bu miting de güçlü bir ses olmasının yanında İstanbul'daki mitingdeki zaafı vardı.

İstanbul ve Ankara'daki mitinglerde terör, İskence ve cinayetlere karşı yükselen halkın güvresi gösterdi ki, iki süper devlete, faşizme ve sosyal faşizme karşı mücadeleimiz ilerlemekte, proleter devrimci safılar genişlemekte, sosyal faşistler gittikçe teşhir olmaktadır.

HALKIMIZ FAŞİST KATİLLERDEN HESAP SORACAKTIR!

Faşistlerin, polisin desteği ve himayesinde halka, devrimcilere ve öğrencilere karşı yaptıkları saldırlar son sıralarda hızlandı.

4 Ocak günü faşistler Gaziantep Devrim lisesinde öğrencilere saldırdılar ve devrimcilerden gereken cevabı aldılar. Ertesi gün faşistler çoğunlukla işçilerin oturduğu Şehrekişit mahallesindeki Atatürk lisesi öğrencilerine zincir, sopa, silahlarla saldırdılar. İki Yaşar Çatalbağ öldü. İki öğrenci yaralandı. İGDD sosyal faşistler, devrimcilerin işçi Yaşar Çatalbağ'ın cenazesinin polisin elinden alınmasına karşı çıktı devrimcilerin mücadelesini engellemeye çalıştılar.

Erzurum'da faşistler bir devrimciyi öldürdüler. Cenaze Tunceli'ye geldiğinde polis cenazeye karışmak için toplanan halka ateş açtı. Bir devrimci daha polis kurşunuyla can verdi.

Malatya'da 23 Ocak günü daha önce üç kez faşistlerin saldırısına uğrayan öğretmen Mehmet Yılmaz 8-10 kadar faşist kepeğin bıçaklarıyla saldırısı sonucu öldü. Polis cenaze yapılıncasına işçi cenazeyi kaçırıldı.

İsparta'da aynı gün faşistler işçi Hestan Eyyükkorkmaz'ı tabanca ile vurarak öldürdüler.

Antakya'da öğrenci Hüseyin Koç faşist kurşunla can verdi.

Komandolar 21 Ocak günü İstanbul'da Devlet Mühendislik Mimarlık Kültür Derneğini (DEMARD)

basarak devrimci Levent Ersoy'u katlettiler. Per zamanki gibi faşist çetelerin güvenliği sağlanan ve himaye eden polis, devrimcilerin cenazeyi alması için çabaladı. Levent Ersoy'un ailesine baskı yaparak cenaze tö-

leştirilen faşist baskı ve cinayetler, halkımız üzerindeki faşist baskı ve zulmünden hiç ayrı değildir. Öğrenci gençliği kurşunlayan, işçilerin grevlerine saldıranlar, köylülerin topraklarını zorla ellerinden alan,

İŞÇİLERDEN, ÖĞRENCİLERDEN, ÖĞRETMENLERDEN, MEMURLARDAN, ESNAFLARDAN BİR HALK SELİ BAKI UNLU VE HÜSEYİN YABUZ'U UĞURLADI. FAŞİST KATİLLER!.. MİLYONLARCA HALKIN ELİ YAKANIZDADIR...

reninin İstanbul'da yapılmasını engelledi. Devrimci Levent Ersoy'un cenazesi İsmet'te geniş bir kitlenin katılımı ile yapıldı. Dört gün sonra 25 Ocak'ta 8100 mangaları İstanbul'da iki devrimciyi daha katlettiler. Tıp fakültesi son sınıf öğrencileri olan Hüseyin Yavuz ve Bakı Unlu otomatik silahlarla öldürüldüler.

Pu katliamlarla bir kere daha doğrulanan şudur: Özellikle öğrenci gençlik üzerinde yoğun-

büyük burjuvazi ve toprak ağalarının baskı güçleri olan polis, Jandarma ve faşist güçlerdir.

Bugüne kadar yapılan baskı ve zulm, işlenen cinayetler halkımızın mücadelesini nasıl ki durduramadıysa bundan sonra da faşist cinayetler halkımızın mücadelesini durduramayacaktır. Halkımız faşistlerden hesap soracaktır. Ölen devrimcileri halkımız hiç bir zaman unutmayacak, mücadelesinde yaşatacağıdır.

Denizli halkı sesleniyor : "SOSYAL-FAŞİST SALDIRGANLAR KAÇMAKLA KURTULAMAZLAR!"

22 Ocak 1977 günü Denizli'de, TÖS-DER, Tütet, Töm-Der ekonomik ve demokratik haklar miting ve yürüyüşü düzenledi. Miting hem, kitlelerin artan mücadele istegini, devrimci siyasete yönelişini kontrol altına almak, hem de H.Y. görüşünü savunma devrimcilerinin hakim olduğu bir çevrede yerel revizyonistlerin gülenelmesi için kullanmak istiyordu.

Devrimciler, yığınları 2 süper devlet ve işbirlikçilerine mücadele temelinde çekmenin, reformların ancak böyle bir mücadeleden ürünüleri olabileceğini onlara her şart altında kavratmak görevini tespit ettiler. Sosyal-faşist kontrola rağmen miting ve yürüyüş devrimci bir kitle mücadelesi haline getirmenin gereğini kavradılar.

Yurtsever lise öğrencilerin den 150 kişilik bir grup "Lise İli Militen Gençlik" pankartı ile toplanma yerine vardığında İGDD'li beslemeler ellerinde özel ve önceden hazırlanmış so-palarla saldırıya geçtiler. Bez afişli yirttilar, 8-10 arkadaşları yaralayarak topluluğu dağıtmaya çalıştılar. Ellerindeki sopaları yurtsever öğrencilere sallayarak, miting alanına sokmayacaklarını bağırı-yorlardı. Geri çekilen öğrenciler yürüyüş bağlanıcına yakın bir yerde toplanmak olan şehrin diğer semtlerinden ve köylerden gelen devrimci ve halk yığınları ile birleştiler. Daha çok çevre il ve ilçe lerden gelen Halkın Kurtuluşu,

Halkın Sesi, Yurtsever Gençlik Devrimci Gençlik Dergisi görüşüne yakın devrimcilerin de gel-mesiyle devrimcilerin sayısı 4 bini aşmaya başladı.

Yürüyüş bağlanıcına sosyal-faşist beslemeler 113 şubeden toplanıp öğretmen-memur kitle-sini kontrol altına almak ve devrimcilerin yürüyüşe katıl-masını önlemek için özel ted-birler aldılar. Büyük bir ço-gunluğu dışardan gelen "Devrimci gençlik" görüşünde savun-manların arkalarında yer alma-sına ses çıkarmadılar. 30-40 kişilik sosyal-faşist bir grup Devrimci Gençlik taraftarları-nın arasından taşlarla saldı-rmaya başladı. Ve buna DGD tara-fatları arkadaşların tutumu se-yirci kalmak oldu. Atılan taş-lardan 10-15 arkadaşımız daha yaralandı. Devrimciler ve halk yığınları taş yağmuru altında "Ne Amerika, Ne Rusya, Kahrol-sun Faşizm, Sosyal-Faşizm" şı-arıyla ileri atıldılar. Daha faz-la taş yemek pahasına Devrimci Gençlik Dergisi taraftarlarını ayırarak, sosyal-faşistlerin hü-cumlarına cesaretle karşı ko-nuldular. Bazı devrimcilerin "ma-ceracılığa kapılmayalım", bazı larının birkaç kişi ile öne at-tilip gözlemler fetvalarına kar-şı, kitlelerle birlikte ve ka-rarlılıkla mücadele ederek so-yal-faşistler püskürtüldüler. Bu kez sosyal-faşist-polis iş-birliği başladı. Tertip komi-tesi polise, proleter devrimci-leri göstererek, "İzinsiz yürü-yüş yapıyor bunları dağıtan" ihbarında bulundu. Polisin "i-

zinsiz yürüyüş yapıyorsunuz derhal dağılin" çağrısına, da-ha da çelikleşip, kenetlenerek "kahrolsun faşistler, sosyal-faşistler" ile cevap verildi. Zorla dağıtma gayretleri etki-sizleştirildi. Halkın üzerine hücum eden bir polis arabası tağlandı ve kaçmak zorunda bırakıldı. Bir müddet sonra bu kez bir grup jandarma belirdi. Devrimci grubun önüne dikile-rek yürüyüşe dahil olamayacak-larını dağılmalarını istedi. Kitlenin kararlı bir tavırla üzerine yürümesi ile müdahale edemeden kenara çekilmek zorun-da kaldılar.

Sovyet sosyal-emperyalizmi-nin işbirlikçisi, sosyal-faşist çetelerin planları ters yüz oldu. Maskeleri düşüp, ger-çek nitelikleriyle teşhir oldu-lar.

Bir yanda cadde kenarında birikiş halk coşkuyla devrim-ci, yurtseverleri alkışlarken bir kısmı yürüyüşe katılıyor, diğer yandan öğretmenler, memurlar sosyal-faşistlerin art-tırmak istediği sloganları red dederken bir kısmı yurtsever-lerin safına geçiyordu. Dahada kalabalıklaştıran yurtseverler in safları, 15 bini aşkın yürüyüş kitesini ve sokakları "Ne Ame-rika, Ne Rusya", "Kahrolsun Faşizm, Sosyal-faşizm", "Ne A-merika, Ne Rusya, Kahrolsun Faşist Diktatörlük", "Faşizme Ölüm, İskenceye Son", "Halka can güvenliği, İskenceye son" haykırılarıyla ileri gidiyorlardı. Seslerini kesip durmuş kabul-lenen sosyal-faşistler, işin

İçinden en kolay ayrılmamın telafına kapıldılar. Kitlenin öfkeden korkan bu sosyal-emperyalizmin uşak-ları miting alanındaki konuş-malarla birlikte yok olmaya baş-ladılar, selameti sessizce kaçıp kurtulmakta buldular.

Devrimciler kitlelerle bir-likte emperyalizme, sosyal-em-peryalizme ve onların işbirlik-çilerine karşı mücadele andı içerek miting terkettiler.

Şimdi işçiler, köylüler, tüm Denizli halkı sosyal-faşizme da-ha iyi kavradı. 2. Süper dev-let ve onun işbirlikçilerine karşı mücadelede zengin bir deney sarılsın bir güç kazan-dı.

Bu militan mücadelenin be-nimsediğimiz Halkın Yolu'nun ideolojik ve siyasi çizgi -sinin ne kadar doğru olduğunu berrak bir tarzda gösterdi. İ-ki süper devlet ve işbirlikçi-lerine bağımsızlık ve demokra-si temelinde halka dayanan, hal-ka güvenen çizgimizin nasıl yıkılmaz bir güç, devrimci kit-le çizgisini olduğunu bir kez daha gösterdi.

Bazıları bireysel terörü ö- -ne çıkarmak isterken hala so-syal-emperyalizme, sosyal-faşizme karşı mücadelede de te-reddüt gösterdi.

Bu mücadeleimiz öğrenci genç liğin geniş halk yığınları ile birleşmeli gereği bir kez daha doğrulanıyordu.

Ve gene sosyal-emperyaliz-min işbirlikçisi sosyal-faşistlerle yurtseverler arasın-da hala "orta yol" aramayı sür-düren DGD dergisi anlayışları-nın nasıl revizyonizmle uzlaş-tıkları bir kez daha öğretici tarzda görüldü.

Şimdi daha bilinçli ve daha militan bir ruhla iki süper devlet ve işbirlikçilerine kar-şı mücadelemizi derinleştirip yaygınlaştırmak için ileri!

DENİZLİ'Lİ DEVRİMCİLER

İstanbul Yurtsever Devrimci Gençlik Derneği Genel Sekreteri ERKAN ÖNSEL:

"İYGD'nin KAPATILMASI GENÇLİĞİN FAŞİST İŞGALLERE KARŞI MÜCADELESİNİ BASTIRMAYA YÖNELİKTİR"

Son bir ay içinde po-lisin demokratik kitle örgütleri üzerindeki bas-kısı artmakta, özellikle öğrenci gençlik örgütleri arka arkaya hiçbir gerek-çe gösterilmeden kapatıl-maktadır. Karadeniz Dev-Genç, İstanbul Yurtsever Devrimci Gençlik Derneği ve son olarak da Ankara Yüksek Öğrenim Derneği değişik sürelerle faali-yetten alıkonulmuştur.

Bu konuda görüşüğümüz İYGD Genel Sekreteri Erkan Önsel gazetemize şun-ları belirtmiştir: "Bir sü-re önce stenli, çelik ye-lekli polisler derneğimi-zi bastılar. O sırada der-nekte bulunan arkadaşlar 1. Şubeye götürülerek hiç bir gerekçe gösterilmeden 1 gün göz altında tutul-

du. Ve derneğimizin, ka-rnuna aykırı hiçbir neden bulunamamasına rağmen, va-lilik kararınca üç ay ka-patıldığı bildirildi. Bu tamamiyle keyfi bir uygu-lamadır, çünkü valiliğin ancak bir ay süreyle, bir derneği faaliyetten alı-koyma hakkı vardır, oysa derneğimizin valilik kararıyla üç ay kapatılmış-tır. Bu konuda danıştaya başvurduk, ve bu keyfi uy-gulanmaya karşı sonuna kadar direneceğiz."

"Derneğimizin kapatıl-ması gençliğin faşist iş-gallere karşı mücadelesi-ni bastırmaya yöneliktir. Faşist diktatörlük genç-liğin iki süper devlete, faşizme ve sosyal faşizme karşı mücadelesinde öncü-lük eden İYGD'yi kapat-

makla gençliğin güçlerini dağıtmaya çalışmaktadır. Son olarak, devrimci genç-lerin kaldığı Vezneciler Site öğrenci yurdu ka-patılmak istemekte, böyle-ce öğrenci gençliğin mü-cadelesini bastırılmaya, geniş gençlik kitlesi so-kağa atılmaya çalışılmak-tadır. Site yurdunun ka-patılması girişimine karşı direneceğiz, bu mücade-le de tüm demokratik dernek, kuruluş ve çevreleri bizi desteklemeye çağırıyoruz"

İYGD Genel Sekreteri,

Ankara'da okullardaki faşist baskıları, faşist ırkçı ders kitaplarını protesto eden lise-i militan gençliğin gazetemize gönderdiği yazısının bir bölü-münü yayınıyoruz:

"FAŞİST ÇETİNİN OVULDAN ATILMASI İÇİN VARGİÇ-MÜZLE MÜCADELE EDELİM. ONLAR BİR AVUÇ PİZ BİNELEPC-YİZ. ELİFİMİZİ FAŞİST ÇETİNİN YAKASINDAN AYIPMAYALIM"

ANAMIZI BARAMIZI MÜCADELEYE FATALIM. PAPFPDAR EDELİM. Biz halkımıza soruluyor. Pizi halkımıza kar-şı, emperyalistlere ve işbirlikçilerine kölelik için eçitmeye çalışmaktadırlar. Bizi Yurtlere, bizi Tür-ler, bizi alevilere, bizi sünnilere, yani bizi kardeşlerimiz olan işçilere köylülere, bizi bize düş-man etmeye çalışmaktadırlar. Onlar Piz Sultan'lara karşı, Babai'lere karşı, Bedrettin'lere karşı Pizar paşaları, Kuyucu Murat'ları, padişahları, bu halk düşmanı sömürdücüleri ve zorbaları savunmaktadırlar. Faşist kitaplarıyla bizi de böyle yetiştirmek isti-yorlar. Biz işçilerin, köylülerin yurtseverlerin o-gulları ve kızları olarak iki emperyalist süper dev-lete, onların uşakları faşist ve sosyal faşistlere karşı büyük burjuvaların ve büyük toprak ağalarının sömürü ve zulm düzenine karşı, faşist diktatörlüğe karşı halkımızın emperyalizmden bağımsız, halkın aç-ve yoksul, baskı ve İskence altında kıvrılmadığı, ezilen milliyetlerin özgür yaşadığı, topraksız köy-lülerin toprağa kavuştuğu bağımsız demokratik Tür-kiye için, DEMOKRATİK PAFY İKTİDARI için mücadele ediyoruz. Bunu hiç unutmayalım, bunu herkese kavra-talım.

TÖS-DER, Tütet, Töm-DER ku-ruluşlarının 22 Ocak'ta Mersin de düzenledikleri yürüyüş ve mitingde ortalama altı bin ci-varında bir kitle katıldı. Hal-kın Yolu, Yurtsever Gençlik, Halkın Kurtuluşu ve Halkın Se-si taraftarları ortak bir dev-rimci komitenin yönetiminde ey-leme katılma ve eylemi devrim-ci bir kitle gösterisine dönüş-türme kararı aldılar. Gerek sloganların, gerekse komite tes-piti sorunlarında özellikle Halkın Sesi ve Halkın Kurtuluş-u taraftarı arkadaşların tavrı-ları eylem birliğini engelle-yici tarzdıydı. Esas olarak Halkın Yolu ve Yurtsever Genç-lik'ten arkadaşların gayret-leriyle mitingde ortak bir tarz da katılınabildi.

Birkaç yüz kişiden oluşan devrimci kitle, yürüyüşte ve toplanma yerinde, "Memura grev sendika hakkı", "Öğretmen, kı-yımına son", "Ne Amerika, Ne Rusya, Bağımsız Demokratik Tür-kiye", "Kahrolsun faşizm ve sosyal-faşizm" sloganlarını haykırdı. Devrimci kitle, so-syal-faşistlerin kontrolündeki kitle tarafından coşkuyla kar-şılandı. Ve bir kesiminin ko-pup katılmasıyla devrimci saf-

lar miting kitesinin yarısın-dan fazlasını oluşturdu. Pro-leter devrimcilerin önderliğin deki kitlenin potansiyeli yük-sek ve kararlıydı. Başlıca şu sloganlar atılıyordu: "İşçiler Sendika Yönetimine - Yeni Çar-larla işbirliği anlaşmasına ha-yır - Ne Amerika Ne Rusya, Ba-ğımsız Demokratik Türkiye-Kah-rolsun faşizm, sosyal faşizm-Ülkede millî zulme son - Ale-vi Sünni bir olsun, faşistler kahrolsun - Memura sendika grev hakkı - Evlat acısına son- Ög-retmen kıyımına son - İskence-ye son, zindanlar boşalsın-İsmail Gökhanlar ölmez! İbolar ölmez - Gerici eğitime son!"

Yürüyüş sırasında 20-30 kiş-i-lik bir sosyal-faşist grup devrimcilerin önüne geçerek bir blok oluşturdu. Bu blok, ön saflardaki devrimciler tarafın dan ilk önce itilerek daha son-ra ufak bir çatışma ile dağı-tıldı. O sırada araya giren 3-4 karakol polisi çatışmanın diye korkudan titrerlerken, Halkın Sesi sorumlusu da "Ter-tip komitesi adına sakin olun" hemen ardından da "tertip komi-tesi adına durun" diye bağır-dı. Tertip komitesi kararları-na uymaları için direktif ve-

MERSİN'DE

POLİS-SOSYAL FAŞİST İŞBİRLİĞİ

ritimç olan ön saflar bir an duraladılar. Bu sırada Halkın Yolu ve Yurtsever Gençlik tara-fatları kendi aralarında konuş-maya başladı. "İşçiler Sendika Yönetimine - Yeni Çar-larla işbirliği anlaşmasına ha-yır - Ne Amerika Ne Rusya, Ba-ğımsız Demokratik Türkiye-Kah-rolsun faşizm, sosyal faşizm-Ülkede millî zulme son - Ale-vi Sünni bir olsun, faşistler kahrolsun - Memura sendika grev hakkı - Evlat acısına son- Ög-retmen kıyımına son - İskence-ye son, zindanlar boşalsın-İsmail Gökhanlar ölmez! İbolar ölmez - Gerici eğitime son!"

Yürüyüş sırasında 20-30 kiş-i-lik bir sosyal-faşist grup devrimcilerin önüne geçerek bir blok oluşturdu. Bu blok, ön saflardaki devrimciler tarafın dan ilk önce itilerek daha son-ra ufak bir çatışma ile dağı-tıldı. O sırada araya giren 3-4 karakol polisi çatışmanın diye korkudan titrerlerken, Halkın Sesi sorumlusu da "Ter-tip komitesi adına sakin olun" hemen ardından da "tertip komi-tesi adına durun" diye bağır-dı. Tertip komitesi kararları-na uymaları için direktif ve-

Hemen sonra, and içme konusun-da tertip komitesinin bir kara-ri olmadı. Bu sırada Halkın Sesi taraftarı, kendi aralarında konuş-maya başladı. "İşçiler Sendika Yönetimine - Yeni Çar-larla işbirliği anlaşmasına ha-yır - Ne Amerika Ne Rusya, Ba-ğımsız Demokratik Türkiye-Kah-rolsun faşizm, sosyal faşizm-Ülkede millî zulme son - Ale-vi Sünni bir olsun, faşistler kahrolsun - Memura sendika grev hakkı - Evlat acısına son- Ög-retmen kıyımına son - İskence-ye son, zindanlar boşalsın-İsmail Gökhanlar ölmez! İbolar ölmez - Gerici eğitime son!"

Bu olaydan hepimiz dersler çıkaralım, proleter devrimci hareketin gelişimini ve birli-gini engelleyen, onu düşmanla-rı karşısında zayıf düşüren siyaset, anlayış ve uygulamalara karşı, grupluğa karşı mücadele edelim.

MERSİN'DEN BİR GRUP PROLETER DEVRİMCİ

HALKIN YOLU 7

HALKIN YOLU'NUN BİRLİK ANLAYIŞI

GİRİŞ

1976 yılı başlarında ülkemizdeki proleter devrimci hareket içinde güçlü bir birliktir. Birlikçi eğilim geliyordu. Bütün proleter devrimci gruplar birleşmeden yana tavır alıyorlardı. Gelişen bu eğilim hayata yansımış ve birliktirliğin adımları atılmaya başlanmıştır.

Ancak yaz başında bu gelişme birden durdu. Birlikçi eğilimler bastırıldı ve tek keçi gerici cereyan hakim hale geldi.

Aydınlık ve Halkın Kurtuluşu gazeteleri hızla birbirlerini hedef göstermeye başladılar ve bütün proleter devrimcilerin birbirlerine karşı onların yanında saf tutmalarını istediler.

Halkın Kurtuluşu'na göre, dün kadar "proleter devrimci" olan ve birleşme yönünde adım atılan Aydınlık birden "devrimci hareket içinde geçmişten beri en zararlı akım olan reformist sağ sapma" oluverdi. Halkın Kurtuluşu '68'lerden '77'lere kadar devrimci hareket içindeki iki çizgi mücadelesinin "reformist sağ sapma" PDA ile ona karşı çıkan devrimciler arasındaki mücadele olduğunu ileri sürüyor ve bütün proleter devrimcileri geçmişten beri Aydınlık'a karşı olma temeline birleşmeye çağırıyordu.

Aydınlık'a göre ise Mayıs-Haziran '76 ya kadar proletaryanın devrimci siyasi hareketini yaratmak üzere birleşme yönünde adım atarak proleter devrimci gruplar, birden "gayri meşru" devrimci gruplar oluverdi. Aydınlık '68'lerden, Türk Solu dergisinden bu yana "PDA"ları "proleter devrimci akım" temsil ettiklerini ve '70'lerden bu yana ülkemizde proletaryanın devrimci siyasi hareketinin var olduğunu ileri sürüyor-

du. Aydınlık'a göre '68'lerden beri, devrimci hareket içinde iki çizgi mücadelesi "proleter devrimci akım" temsil eden PDA'cılarla, bu akım dışındakiler arasındaki mücadeledir. Ve Aydınlık dışındaki bütün "gayri meşru" gazete ve gruplar kendilerini dağıtıp "proleter devrimci saflara" katılmayıdılar. Aydınlık bağ teşhiki olarak Halkın Kurtuluşu'nu gösteriyor ve Halkın Kurtuluşu'na karşı Aydınlık'la birlikte saf tutmamızı istiyordu.

Bu iki gazetede hakim hale gelen tek-keçi gerici cereyan aylardır proleter devrimci hareketi çok zarar verdi. Bugün proleter devrimci hareketin ileri adım atmasının önündeki engel de birliğin önündeki engel de, iki gazetede hakim hale gelen tek-keçi gerici cereyan'dır. Bu cereyan alt edilemedikçe proleter devrimci hareket ilerleyemez ve birlik yönünde ileri adımlar atılamaz.

Halkın Yolu tekkeci gerici cereyana karşı mücadeleyi sürdürecektir ve proleter devrimcilerin birliği uğrunda kararlılıkla savaşmaya devam edecektir.

Tekkeci gerici cereyanın alt edilmesi için, her şeyden önce Halkın Kurtuluşu ve Aydınlık dergilerinin "birlik" perspektiflerini (daha doğru bir deyişle ayrılık perspektiflerini) dayandırdıkları geçmiş tahlilleri incelemeli ve ülkemizdeki bütün proleter devrimciler, devrimci hareketine yakın ve uzak geçmişinin tekkeci çıkarları uğruna tahriif edilmesiyle savaşmalıdır.

Halkın Yolu'nun bu sayısında ülkemizdeki devrimci hareketin uzak ve yakın geçmiş hakkında gazetenin değerlendirmesini yayınlıyoruz. 5. sayıda bu temel üzerinde

birlik anlayışımızı yayınlayacağız.

Halkın Yolu geçmişte devrimci hareketin özellikle '68'lerden bu yana gelen sürecini bütün proleter devrimci gazete ve grupların birlikte tahlil etmelerini önermişti. Biz geçmiş "tahlillerinin" gerici tekkeci eğilimlerini ayakta tutmak için dayanarak olarak kullanılmalarını görüyor ve bunu önlemek için bütün proleter devrimcileri devrimci hareketin yakın geçmişini birlikte tahlil etmeye çağırıyorduk.

Çağrımız cevapsız kaldı. Bugün Halkın Yolu, Halkın Kurtuluşu ve Aydınlık dergilerinin tekkeci-gerici tutumlarıyla savaşabilmek için devrimci hareketin uzak ve yakın geçmişini incelemek zorunda kalmıştır.

Devrimci proleter sorumluluk ayrı geçmiş tahlillerinin devrimci hareketin önünde bir engel olacağını gösteriyordu ve ortak geçmiş değerlendirmesi çağrısı yapılmıştı. Bugün ise devrimci proleter sorumluluk çarpık geçmiş "tahlil"leri üzerine inşa edilmiş çağrılarla tekkelere ve tekkeci gerici cereyanla savaşmak için geçmişin doğru bir şekilde incelenmesini ve genç kuşaklara yol gösterilmesini gerektiriyor ve bu değerlendirmeyi yayınlıyoruz.

Hatasız olduğumuz iddiasında değiliz. Hatalarımız kanıtlanmadıkça kabul etmeye hazırız. Yayınladığımız bu değerlendirmeye bir son değil, proleter devrimcilerin ortak değerlendirmeye yönünde adım atmalarını sağlayacak bir başlangıç olsun.

Tekkeci gerici cereyanla savaşalım ve devrimci hareketin uzak ve yakın geçmişini devrimci proleter sorumlulukla hep birlikte inceleyelim.

HALKIN YOLU'NUN ÜLKEMİZDEKİ DEVRİMCİ PROLETARYA HAREKETİNİN UZAK VE YAKIN GEÇMİŞİ HAKKINDAKİ DEĞERLENDİRMESİ

I. BÖLÜM

M. Suphi ve Şefik Hüsnü önderliğindeki TKP Leninizm bayrağını yükseltmiş bir proletarya partisidir

Mustafa Suphi ve Şefik Hüsnü önderliğindeki TKP, Lenin ve Stalin'in önderliğinde Komintern'in Türkiye'deki kolu olarak inşa edilmiş, 2. Enternasyonal oportünizmi ne, Troçkizm ve Kemalist kuyrukçusu ihanet akımlarına karşı, halk düşmanı Kemalist diktatörlüğün en yoğun baskı ve terörü altında, uzun yıllar ülkemizde Leninizm'in bayrağını yükseltmiş ("sözde" değil, gerçekten yükseltmiş, çünkü Leninizm bayrağını önce yükseltmek Lin Biao, Liu Şao Şi, Troçki gibi yükseltmek, ve bu karşı devrimci bir devrimci proletarya partisidir.

Büyük Ekim devriminin bütün dünyada yarattığı büyük uyanışın bir devamı olarak kurulan TKP, Ekim devriminin yolunda, 3. Enternasyonal önderliğinde Türkiye proletaryası ve halkının kurtuluşu için yılmaz ve uzlaşmaz bir mücadele sürdürmüştür.

26 programı birçok noktada aşılamamış bolşevik bir programdır ve bugün bile bu programdan öğrenmediğimiz çok şey vardır. 26 programının sadece lafta kaldığını söylemek, teorinin pratikten doğduğu ve pratiğe yol gösterdiği Marksist ilkesini bir yana atmaktadır. 26 programı dünya ve Türkiye devrimci pratiğinden doğmuş ve TKP'nin pratiğine şu yolda bu ölçüde yol göstermiştir.

TKP, bolşevik örgütlenme ve mücadele ilkelerini, 2. enternasyonal takipçisi oportünist akımlara, Kemalist kuyrukçusu "kadrocı" ihanet akımlarına ve Troçkist'lere karşı mücadele içinde, genelinde doğru bir şekilde uygulamıştır.

40'lara kadar TKP iğfiller üzerinde önemli ölçüde etkili olmuş, kadrolarının büyük bir bölümünü iğfiller oluşturmuş ve komünist iğci önderleri yetiştirmiştir.

Aralarında çıkar çatışması bulunan diğer büyük burjuva akımlara bile söz hakkı tanımayan, en küçük demokratik kısırdanış karşısında bile azgınca saldıran, "Tahrir-i Sükkun" kanunu vb. faşist kanunlarla donatılmış Kemalist diktatörlüğün beyaz terörü şartlarında TKP başarılı bir illegal müca-

dele sürdürmüş, Kemalist burjuvaziye TKP'yi dağıtma ve faaliyetlerini yoketme fırsatını vermemiştir.

Ülkemizde proletaryanın en üst düzeydeki devrimci siyasi birliğini yeniden inşa ederken dayanılacak miras, TKP'in "anayasal sosyalizmi", "Türk Solu"nun "sosyallizm ile Kemalizm arasında aşılmaz duvarlar yoktur" mirası değil, TKP'nin yükselttiği kırmızı bayrağın mirası olacaktır. '71' an komünizm sözcüğünü bile ağzına almayan çökene, "Kemalizm bir burjuva ideolojisi değil, milli kurtuluşçuluk temeline anti-emperyalist bir tavır alır" diyerek, onu bir kalem darbesiyle burjuva olmanın çıkarın mirası değil, Mustafa Suphi ve Şefik Hüsnü önderliğindeki TKP'li iğfillerin beyaz terör şartlarında yükselttikleri bolşevizm bayrağının mirası olacaktır.

Komintern'in dünyanı o zamanki hemen bütün ülkelerinde kolları vardır. Komintern'in kolu olan partiler arasında elbette büyük farklar vardır. Bu farklar çeşitli ülkelerin özgül objektif durumundan kaynaklandığı gibi, her bir ülkede Marksizm-Leninizmin evrensel gerçeğinin somut duruşuna ne ölçüde yaratıcı bir şekilde uygulan-

bildirildikten de kaynaklanır. Ancak Komintern ne oportünist bir merkezdir, ne de ilkesi bir partiler koalisyonu. Komintern'e belli kabul şartları vardır. (x) Nitekim birçok parti Komintern'e kabul edilmesinin talebi ettiği halde alınmamışlardır. Komintern'de kalmanın da koşulları vardır. Lenin'in ve daha sonra Stalin'in önderliğindeki Komintern'in Marksist çizgisini izlemeyen bazı partiler Komintern'den ihraç edilmişlerdir. Komintern'in kolu olan partiler; 1) Başka bir sınıfın değil, proletaryanın partileridir, 2) Proletaryanın devrimci partileridir, 3) Leninist partilerdir.

Komintern'in kolu olan partilerin çoğu Marksizm-Leninizmi ülkelerinin somut pratiğine yaratıcı bir biçimde uygulamak konusunda "(sağ ve sol)" büyük hatalar yapmışlar, hatta bir kısmı bu konuda başarısız olmuşlardır. Bir Komünist partinin Marksizm-Leninizm'in evrensel gerçeğini o ülkenin somut durumuna yaratıcı bir şekilde uygulamayı başaramaması, hatalarını düzeltmemesi, sonunda o partinin sağ ya da "sol" bir burjuva ya da küçük-burjuva partiye dönüşmesine yol açar, o partinin sarması ve sınıf yapısının değişmesi kaçınılmazdır. Ama, buradan kalkınıp, Marksizm-Leninizm'in evrensel gerçeğini ülkesinin somut durumuna yaratıcı bir şekilde uygulamak konusunda hata yapan partileri proletaryanın komünist partileri arasından keyfi olarak çıkartmak diyalektik materyalizmin yerine mekanik materyalizmi geçirir.

Bu sınıflandırmaya ille Komintern içinde-Üç-beş Komünist parti ya kalır, ya kalmasın. Ve bu sınıflandırmaya göre, ÇKP kuruluş tarihi olarak 1935'i değil de 1921'i göstermekle, AEP, Arnavutluk'taki komünist hareketin (bagında bir çok saaf ve hatayı taşıyan) Korça grubunun kuruluşuyla başladığını söylemekle hata yapmaktadırlar. Bu bakış tarzı insanı yaşanan günün bir sonraki güne göre Marksist anlamda değil, nihilist anlamda inkarına götürür.

Komintern'in kolu olan komünist partiler zaman zaman sağ ya da "sol" oportünist hatalar yapmışlar, bu hatalar zaman zaman bir çizgi halini almış, zaman zaman parti önderliği sağ ya da "sol" oportünistlerin eline geçmiştir. Komintern bu sağ ve "sol" oportünist hatalara, çizgilere ve önderlere karşı mücadele etmiştir. Komintern zaman zaman yanlış talimatlar vermiş, ya da zaman zaman uyanıklığını yitirmiş, bir süre için yanlış çizgi ve önderleri desteklemiş olabilir. Ama çizgisi ve önderliği başından sonuna kadar sağ ya da "sol" oportünist olan bir burjuva (ya da küçük burjuva) partinin Komintern'in kolu olarak varlığını sürdürebileceğini söylemek, Komintern'in en azından bir ilkesiz partiler koalisyonu olduğunu ileri sürmektir.

Komintern'in kolu olan TKP'de Türkiye Proletaryasının devrimci partisidir. Ülkemizde proletaryanın devrimci siyasi hareketi ilk kez şimdilerde gelişmektedir. Proleter devrimcilerin bu günkü görevi ancak bir yeniden inşa olabilir. Ülkemizde devrimci proletarya hareketi 57 yıllık proleter devrimci miras ve 26 programı temelinde inşa edilebilir.

Mustafa Suphi ve Şefik Hüsnü önderliğindeki TKP'den öğrenmediğimiz çok şey vardır. TKP'nin hem olumlu hem olumsuz yönünden öğrenmek zorundayız. Olumlu yönünden öğrenmek zorundayız, çünkü bolşevik çalışma tarzının esaslarını hala bilmiyoruz. Mirasyedi tutumundan vazgeçmeli, TKP'nin pratiği hakkında bütün bilgi ve belgeleri toplayarak, bu bilgi ve belgelerden sonuna kadar yararlanmalıyız.

Bir süre önceye kadar TKP'yi sağ oportünist ilan ederek proletarya partisinin ilk defa kurulacağını ileri sürüyorduk. Bir süre önceye kadar sürdürdüğümüz hatanın kaynağında 71'deki küçük burjuva ihtilalcilerimizin Marksist anlamda inkâr etmeye alışırken kendi geçmişimizle birlikte her şeyi inkâr etme eğiliminde Marksist olmayan tutum yatmaktadır.

Geçmiş, gelecekte hatalardan kaçınmak için eleştirmeliyiz

Aynı zamanda TKP'nin olumsuz yönünden de öğrenmeliyiz. Proleter devrimciler TKP'nin hatalarını tekrarlamamak için TKP'yi en titiz bir şekilde eleştirmek zorundalar.

Ancak, TKP'yi eleştirirken şu iki noktaya uymak zorundayız: 1) Mirasyedi hovar dalından vazgeçip, TKP'nin Komintern'in kolu olarak uzun yıllar Ülkemizde Leninizm bayrağını yükseltmiş bir devrimci proleter ya partisi olduğunu tesbit etmeli, 2) Kırmızı dökük bilgilerimizle sorumsuzca Komintern'i ve TKP'yi yargılamaktan vazgeçip, geçmiş gelecekteki hatalardan kaçınmak için eleştirmeliyiz. Marksist eleştiri anlayışı budur, Marksist tutum budur. TKP eleştirimizde ne küçük burjuva yakın geçmişimizi eleştirirkenki kadar hoşgörülü ve ırkek olalım, ne de bir mirasyedi gibi hovar da.

Proleter devrimci sorumluluğu ile davranmak şartıyla TKP'nin sağ oportünist hatalarını ve Marksizm-Leninizm'in evrensel gerçeğini Türkiye'nin somut pratiğine uygulamaktaki başarısızlığını amansızca eleştirmedikçe Ülkemizdeki proleter devrimci hareketin son yıllardaki durumunu kavramak ve proleter devrimcilerin en üst birliğine doğru ilerlemek mümkün değildir.

Ülkemizde devrimci proletaryanın birleşik siyasi hareketinin inşası görevinde karşılaşılan zorlukların temelinde, başka şeylerin yanında, 1931'de TKP'nin tasfiye olması ve uzun yıllar Ülkemizde komünist grupların bile bulunmaması yatmaktadır. Partiyi bağıllık, proleter devrimci disiplin, proletarya ve yarı-proleter unsurlar arasında hergünkü, uzun vadeli, sabırlı parti çalışması, kolektif çalışma, uluslararası devrimci proleter hareketi bağıllık, enternasyonalizm gibi parti geleneklerinin il olarak yaşadığı ülkelerde hangi sınıf kökenli olursa olsun proletaryanın devrimci ideolojisine yaklaşan unsurların kolayca edindikleri nitelikleri Ülkemizdeki proleter devrimciler edinmekte büyük güçlük çekiyorlar. Bu yıllar SBKP'yi revizyonist burjuvazinin gasbettiği ve bütün dünyada karşı-devrimci modern revizyonist akımın hızla güçlendiği yıllar olduğundan 51'deki tasfiyenin zararları daha da derin olmuştur.

İşte bu nedenle '51'deki tasfiyeye yol açan nedenleri incelemek zorundayız aşma mücadelesinde hayati önemdedir.

TKP Marksizm-Leninizmi Türkiye'nin somut şartlarına uygulamakta başarısız kalmıştır

'51'deki tasfiyenin temelinde TKP'nin baştan beri Marksizm-Leninizm'i Türkiye'nin somut şartlarına uygulamadaki başarısızlığı yatmaktadır. Burada özellikle TKP'nin iki temel hatası üzerinde duracağız. TKP geniş köylü kitlelerini toprak devrim temelinde seferber edememiş, işçi sınıfının toprak devrimi üzerinde seferber edilen köylülükle ittifakını kuramamış, şehirleri kapamıştır. İkincisi, TKP Kürt milli hareketinin derin demokratik ve devrimci muhtevasını değerlendirememiş, Kemalist diktatörlüğün terör ve imha politikasına karşı gelişen Kürt milli hareketini burjuvazi ve feodallerin önderliğine terk etmiş, bu hareketin Kemalist diktatörlüğe karşı olduğu kadar, emperyalizm ve feodalizm de karşı, Türk halkı ile ittifak halinde, toprak devrimi temelinde gelişebilmesinin partinin harekete proletaryanın ve onun devrimci öncüsü TKP'nin önderlik etmesi olduğunu kavrayamamış, çağımızda milli meselelerin emperyalizme karşı mücadele genel meselesinin bir parçası olarak ele alınması Leninist tesbitinin devrimci proletaryaya yeni görevler, sorumluluklar yüklediğini görmemiştir.

Köylü meselesi ve milli meseleye doğru yaklaşamama TKP'nin, şehirleri kapayıp kalması, işçi köylü ittifakını ve Türk ve Kürt köylülerinin mücadele birliğini sağlamaması ve giderek tecrit olması sonucunu vermiştir. Öke nüfusunun büyük çoğunluğunu oluşturan, toprak ve özgürlük ile ilgili do lu Kürt ve Türk köylülükle ittifak kuramayıp tecrit olan bir devrimci proletarya hareketinin devrimci yönünün törpülenmesi, temel müttefikini burjuvazi içinde araması ve giderek işçi sınıfı hareketinden de tecrit olarak bir burjuva aydın hareketine dönüşmesi kaçınılmazdır. Nitekim TKP'de bu kaçınılmaz sağ kayış sürecini yaşamıştır.

'40'lardan sonra TKP sağ oportünist bir burjuva aydın harekete dönüşmüştür

Sağa kayış ikinci emperyalist savaş sırasında Komintern'in anti-faşist halk cephesi siyasetinin sağ oportünist bir yorumla Türkiye'de uygulanması sırasında hakim hale gelmiştir. TKP faşizme karşı birleşik cepheyi TKP ile burjuva aydınlar arasında bir ittifak olarak ele alıp, tecrit zincirini kırmaya çalışmıştır. Bu gerçekten tecrit zincirini bir anlamda kırmış, TKP'nin burjuva aydınlar arasında prestijini çok yükseltmiş, aydınlar ve üniversite gençliği içerisinde güçlü bir hareketin doğmasına yol açmıştır. Ama ne pahasına? Savaş şartlarında her iki milliyetten köylülüğün faşist milli şef diktatörlüğüne karşı öfke si en büyük boyutlara ulaştığı bir sırada köylülükle ittifak kurmak bir yana, işçi sınıfından da iyice tecrit olmak pahasına, 1927'lerin devrimci işçi sınıfı partisi 1940'larda yerini bir burjuva-aydın örgütüne bırakmıştır.

Hitler'ci faşistlerin müttefiki milli şef faşizmine karşı mücadele sırasında hakim hale gelen sağ oportünizm savaşın son ra daha da güçlenerek devam etmiş. Alman emperyalizmine ve onun uşağı milli şef faşizmine karşı mücadele, yükselen ve Türkiye üzerinde hegemonya kurmaya çalışan Amerikan emperyalizmine ve onun uzantılarına karşı mücadele ile birleştirilememiş, dünyadaki Hitler'ci faşist kampın çöküşü ile milli şef faşizminin zayıflaması, burjuvazi ile barış içinde yaşamaya hayallerini kuvvetlendirmiş. Parti iyice bir burjuva aydın örgütüne dönüşmüş, illegal yapı da iyice zayıflayarak '51 tevkifatına ve tasfiyeye yolaçmıştır.

Ülkemizde devrimci proletarya siyasi partisinin inşasında karşılaşılan bütün güçlüklerin temelinde işte bu kaçınılmaz sağa kayış ve tasfiye yatmaktadır. SBKP'de modern revizyonizmin bir karşı-devrimci darbe ile yönetimi gasbettiği ve bütün dünya modern revizyonizmin bir zamanlar Komintern'in kolu olan Leninist partilerin çoğunda hakim hale gelmesi ile birleşince, bu sağa kayış ve tasfiyenin Ülkemizdeki proletarya hareketindeki etkileri daha da ağır olmuştur.

TKP'nin daha birçok hatası vardır. Ve TKP'nin hatalarını ayrıntılı bir şekilde süruç içinde incelemek gerekir. Ancak, birincisi Halkın Yolu henüz böyle ayrıntılı bir eleştiriyi (TKP'nin hem olumlu hem de olumsuz mirasını Ülkemizdeki proleter devrimcilerin mirası olarak kabul ettiğinden, bir bakıma özeleştiri) yapabilecek kadar TKP tarihini güvenilir belge ve kaynaklardan inceleyebilmiş değil. İkincisi, Ülkemizde bugün devrimci proletarya hareketinin karşılaştığı güçlükler açısından esas tesbit edilmesi gereken, Marksizm-Leninizm'i somut duruma yaratıcı bir şekilde uygulamayıp köylü meselesi ve milli meseleye devrimci ilerletici bir şekilde yaklaşmayan, şehirleri hapso olup işçi sınıfının temel müttefikiyle ittifak kurmasını sağlayamayan, böylece giderek tecrit olan TKP'nin kaçınılmaz bir şekilde temel müttefikini burjuvazi içinde araması, bunun sonucu işçi sınıfından da tecrit olup bir burjuva aydın hareketine dönüşerek tasfiye olmasındır.

Ülkemizde devrimci proletarya geniş köylü kitlelerini toprak devrimi temelinde seferber edemediği, bu yolla işçi köylü ittifakını kuramadığı sürece devrimci ileri götürmez, sağa ve (özünde sağ olan ve kaçınılmaz olarak sağ teslimiyetçiliğe dönüşecek olan) "sol"a sapar.

Ülkemizde devrimci proletarya, Kürt milletinin kendi kaderini tayin hakkını tavizsiz bir şekilde ve her şart altında savunmak yanında, Kürt milli kurtuluş hareketini emperyalizme, emperyalizmin uzantısı tekeli kapitalizme ve feodalizme karşı demokratik halk devriminin bir parçası haline getirmeyi başaramadığı sürece devrimci ileri götürmez, sağa ve "sol"a sapar.

TKP geçmişinde gelecekte hatalardan kaçınmak için eleştirmemiz gereken iki temel nokta işte bunlardır.

TKP'nin oportünizme kayıp tasfiye olmasından sonra, uzun yıllar ülkemizde sosyalizmden bile söz edilmedi

TKP'nin sağ oportünizme kayıp tasfiye olmasının ülkemizi proletarya hareketine zararları büyük oldu. Bayar-Menderes faşizminin işçi sınıfının ve çalışan halkın maddesinin terörle edildiği bu yıllarda işçi sınıfının, çalışan halkın vemilli burjuvazinin Amerikancı Bayar-Menderes faşizmine karşı öfkesini, Amerikan'cı büyük burjuvazi ve büyük toprak ağalarının öteki kesiminin siyasi partisi olan CHP peşine takti, ve yarı-öbürge, yarı-feodal yapının sınırları içinde bir reform hareketine hapsedmeyi başardı. TKP'nin Marksizm-Leninizm'i ülkenin somut durumuna uygulamayı, bağararak sağ oportünizme kaymasıyla zaten büyük ölçüde tasfiye olan devrimci proletaryanın Leninist örgütlenme ve mücadele gelenekleri, Bayar-Menderes faşizminin TKP'yi tasfiye etmesinden sonra ve işçi sınıfının ve halk kitlelerinin en ufak

II. BÖLÜM

**1960'ların Türkiye İşçi Partisi
halkımızın uyanışının ifadesiydi
ASD taraftarları arasında
sınıf mücadelesi şiddetlendi**

1960'dan sonra ülkede sınıf mücadelesi hızla derinleşti. Yarı-sömürge, yarı-feodaldan yapıdan kaynaklanan temel çelişme ülke de kapitalizmin giderek hızla gelişmesiyle çok keskinleşiyordu. Temel çelişmenin keskinleşmesi halkın bütün kesimlerinin emperyalizm ve yerli gericiilik ittifakına karşı mücadelesini yoğunlaştırıyordu.

27 Mayıs anayasasının sağladığı sınırlı demokratik haklardan yararlanılarak kurulabilen Türkiye İşçi Partisi (kurucularının amaçları ne olursa olsun) halkımızın uyanığının bir ifadesiydi. Emperyalizm, yerli gerici ilk ittifakına karşı mücadele azmi ile dolu işçiler, köylüler, gençler, aydınlar TİP çatısı altında toplanıyorlardı. Halkımızın uyanığının bir ifadesi olan TİP'in çatısı altında toplanan devrimciler halkımızın uyanığını hızlandırıyorlar, devrimci fikirleri kitlelere götürüyorlardı.

**Revizyonist TİP yönetimi halkımızın
bağımsızlık demokrasi mücadelesinin
önüne barikatlar kurmaya çalıştı**

Ancak, TİP yönetimini ellerinde tutanlar, Leninist TKP geleneğinin çok büyük ölçüde taşıyıcı olmasından ve bunun bir sonucu olan kitlelerin geri biling düzeyin -den yararlanarak, modern revizyonizmin kapitalist olmayan yol tezini, parlamentarist yoldan "sosyalizme" barışçıl geçiş hayalleriyle ve "İşçev sosyalizmi"yle birleştirerek TİP çatısı altındaki devrimcilerle karşılaş bul ettirmeye çalıştılar. Oportünist TİP yönetimi, "faşizm gelir" diyerek kitle mücadelelerinin önüne set çekiyor, Leninist TKP'nin adının anılmasını bile yasaklıyc "İşçev sosyalizmi"yle farkı belli olmayan bir sözde "sosyalist devrim" tezine sarılarak anti-emperyalist ve anti-feodal mücadelede atcını sürdürmeye çalışıyor, "önce seçimler yoluyla sosyalizmi kurulum, sonra Amerikan emperyalizmini kovarız" diyerek Amerikan emperyalizmine karşı gelişen kitle mücadelelerinin önüne barikatlar dikmeye kalkıyordu.

TİP'in revizyonist ve oportünist burjuva önderliğine karşı TİP içinde güçlü bir muhalefet gelişmekte gecikmedi. Proleter devrimci eğilimin tasfiye olması ne

kırdanışlarına terörle ezdiği şartlarda
hemen bütünüyle yok edildi.

Bu yıllar SBKP'yi modern revizyonistlerin ele geçirdiği ve dünya çapında komünist hareket içinde karşı-devrimci revizyonist dalgaının hızla kabardığı yıllardı. Başta ÇKP ve AEP olmak üzere Marksizm-Leninizme sadık kalan partiler ve modern revizyonistlerin ele geçirdiği partiler için deki Marksalist-Leninist kadrolar Krucşef'in başını çektiği modern revizyonizme karşı devrimci proletaryanın kızıl bayrağını yükselttiler ve Marks, Engels, Lenin ve Stalin'in devrimci çizgisini savundular.

Dünya komünist hareketi içinde modern revizyonizm ile Marksizm-Leninizizm arasındaki iki çığır mücadelesinin yürütüldüğü bu yıllarda ölümüne Leninist T.K.P.'yi yeniden inşa etmeye yönelik Stalin'ci bir önderlik gelişmedi. Ülkede karşı-devrimin iyice ağırlaştığı, yığılma ve teslimiyet eğilimlerinin hakim hale geldiği bu yıllarda Kuvayı Milliye'nin adımlarını takip eden bir parti gibi kimi sözde "komünist"ler Bayraklı Menderes faşizmine övgüler düzerek, kimileri de hakim sınıfların bir kılığın altında yasa partisi olan CHP muhalefetine pingece takılıyorlardı. Yurt dışındaki bir avuç oportünist ve döneke ise Krusçev revizyonizminin koltuğu altında, T.K.P.'yi temsil etme iddiasıyla, modern revizyonist bir burjuva kulübüne, T.K.P.'yi inşa ediyorlardı.

deniyle her türlü burjuva düşüncesinin etkisinden kurtulmaması ve şu yada bu ölçüde modern revizyonizmin etkisi altında olan devrimci unsurlar, bütün yetensizliklerine ve zaaflarına rağmen, yükselen kitle mücadeelerinin önüne set çekmeye çalışan oportünist TİP yönetimine karşı çıkmaya başladılar.

TİP yönetimi ile YÜN-TÜRK SOLU muhalefeti arasındaki mücadele, iki revizyonist karargâh arasındaki mücadeleydi

TİP yönetimi seçimler (parlamento) yoluyla kapitalist olmayan yoldan sosyalizme geçiş revizyonist ve reformcu görüşünü temsilcileri arasında yaymaya çalışırken, Mihri Belli Önderliğindeki bir kısım "südde" "proleter devrimci" de D.Avcıoğlu, S.Karaman gibi bürokrat burjuvazinin darbeci önderleriyle birlikte Önceleri Yön dergisinin daha sonra da Türk Solu dergisini çıkarmaya ve TİP yönetimine karşı tabanda gelişen devrimci muhalefeti darbeci-milliyetçi siyasetlerinin peşine takmaya çalışıyordu. Modern revizyonizmin kapitalist olmayan yoldan devrimin bir başka biçimini savunma darbeci-milliyetçilerin, Örnekte, revizyonist ve oportünist TİP yönetiminden hiçbir farkları yoktu. Gerçi kendilerine "proleter devrimci" diyen darbeci-milliyetçiler oportünist TİP yönetiminden farklı olarak ülkeyi komünist geçmiş komünist harekete sahip güçleriydiler, ancak bu revizyonist darbeci-milliyetçiler sınıf yapıları, temelli etimleri ideolojik-siyasi çizgi gereği TKP'nin Leninist mirasını gözlerden gizliyor ve TKP'nin '40 lardan sonraki sağ oportünist mirası temeli üzerinde "proleter devrimci bir hareket inşa etmeye çalışıyorlardı. Darbeci-milliyetçiler bir yandan TKP'nin yaygın mirasçıları pozu takınarak devrimcileri safılarına çekmeye çalışırken, aslında onların (Doğan Avcıoğlu, Suphi Karaman gibi) bürokrat burjuvazinin temsilcileri ile elele) diriltmeye çalıştıkları, Leninist TKP değil, Leninist TKP'nin kararlı bir mücadeleyle safılarından attığı Kemalist kuyrukçuluğu, kadroculuğu. Bunlar TİP yönetiminin "sosyalist devrim" saçmalıklarına karşı çıkıp, "milli demokratik devrim" aşamasında olduğumuzu söylüyorlardı. Ancak bunların "milli demokratik devrim" diye vurdular! Ülkemizde devrimci bir gelenek olduğu ileri sürülen "asker-sivil-aydınlar"ın devlet darbesinden başka birşey düşünemedi.

Kendilerine "proleter devrimci" adını alan darbeci-milliyetçiler kısa zaman önce oportünist TİP yönetimine karşı tabanda büyük devrimci muhalefeti kendi saflarına çekmeyi başardılar. TİP-Türk Solu mücadelesi esas olarak modern revizyonist kapitalist olmayan yol teorinin iki kanadını

Zeki Baştınar Ünderliğinde kurulan modern revizyonist T"K"p, TKP'nin 40'lardan son-
raki sağ oportünist mirasını temeli ediyor
ve bu sağ oportünist miras temeli Üzerinde
modern revizyonist bir parti inşa ediyor-
du. Ülke içinde etkiisi son derece bınarlı
olan bu parti, sovyet proletaryasının sırt-
ından kazanılan artı-değere ortak olup
bunu yurt dışındaki lüke yagamları için
harcarcan bir burjuva kulübünden başka bir
şey değildi.

Ancaak, Zeki Bayraktar klignin ilke i-
 çinde etkisinin son derece zayıf olması,
 ülkemizde modern revizyonizmin etkisinin
 de zayıf olması anlamına gelmedi. Bütün bu-
 ki ve teröre rağmen TKP'nin Leninist mü-
 cadele ve örgütlenme gelenegini yaşatmayı
 çalışan tek tek komünist unsurlar üzerinde
 modern revizyonizmin önemli ölçüde etkili ol-
 du. Bütün iyi niyetlere rağmen bu unsurlar
 Leninist gelenegi yaşatamadılar, TKP
 'yi yeniden inşa etme yönünde modern reviz-
 yonizme karşı Stalin'ci bir önderlik oluş-
 turamadılar. Bu nedenle diğer ki, 1960'dan
 sonra sosyalist harekette her türlü burju-
 va akım at oynattı, modern revizyonizmi
 kapitalist olmayan yol tezleri hakim hale
 geldi. Modern revizyonizme karşı Marksizm-
 Leninizm temelinde devrimci proletarya ha-
 reketinin inşa edilebilmesi için yıllar
 geçmesi gerekli.

İktisatî-reformcu kanat ile darbeci-milliyetçi kanat arasındaki bir mücadele olduğu halde, bu mücadele sırasında hemen bütün devrimci unsurlar Türk Solu saflarına geçti. Ülkede proleter devrimci önderliğin olmadığı o şartlarda bu kaçınılmazdı. Keskinleşen sınıf mücadelesi içinde uyanan rimciler bütün devrimci kararlılıklarını rağmen kendiliğinden proleter devrimci fikirlere yöneltilirdi.

Bütün devrimciler revizyonist TIP yönetimine karşı revizyonist (darbeci-milliyetçi) Mihri Belli muhalefeti etrafında toplandı. Çünkü, Boran revizyonistler "komünist değil, sosyalistiz, geçmişle bağ kurularak partinin kapatılmasına izin veremeyiz, geçmişle hiçbir ilginiz yoktur" dediken, Mihri Belli TKP'nin mirasçısı iddiasıyla ortaya çıkıyordu. Ve devrimci unsurlar komünizme ve TKP'ye bağlılıklarını Mihri Belli'ye ve onun TIP'nin görüşleri diyen savunduları darbeci-milliyetçi, kadrocu, revizyonist görüşlere bağlılıkla dile getiriyorlardı. TIP "provakasyon" diyerek bütün hareketlerine karşı çıkıyor, Türk Solu revizyonistleri (darbeciye ortam hazırlamaya ve darbe pazarlıklarında güçlü olmak açısından) kitle hareketlerini destekliyordu. TIP Marksist-Leninist kitapların parti içinde okunmasını bile yasaklamak, M.Belli revizyonist-leri (darbeci-milliyetçi tavrı ile beraber de olsa) Marksist-Leninist klasikleri Türkiye'ye kazandırıyor. TIP seçilmiş iktidarı olmayı savunurken Türk Solu revizyonistleri (darbeci oldukları) seçiminün çıkması yüz olduğunu söylüyorlardı. T.Önce iktidara geçelim, sonra Amerika'yı kovarız derken, Türk Solu revizyonistleri anti-Amerikan mücadeleyi (milliyetçi bir yarışla da olsa) destekliyorlardı. TIP sosyalist "devrim" aşamasındayız derken, Türk Solu revizyonistleri (bir milliyetçi darbe programına indirgiyerek) milli demokratik devrim aşamasında olduğumuzu savunuyordu. TIP-Türk Solu mücadelesi iki revizyonist akım arasındaki mücadeleydi, ama Ulkemiye de bağışlayıcı bir proleter devrimci akımı henüz olmadığı o dönemde bütün devrimci unsurlar TIP'den koptu, Türk Solu saflarına katıldı.

Başlıca TİP revizyonizmiyle M. Belli revizyonizmi arasındaki mücadeleyi iki revizyonist karargah arasındaki mücadeleye olarak ele almanıza karşı çıkıyorlar. "Çeçen çarpık gruplaşmalar" dedinizdir çileden çıkararak bizi "idealizm"le suçlamaya kalkıyorlar. Bunu biz uydurmayoruz, bu gerçektir. Türk Solu dergesinin izlediği çizgi "proleter devrimci çizgi" adı altında savunulan görüşlerin modern revizyonist karargahın, darbeci-milliyetçilikten başlıca bir şey değildir. Libya Devrim Komuta Konağı ne kadar "proleter devrimci" ise, o "sosyalist" ilan eden Türk Solu da o kadar "proleter devrimci"dır. O yıllarda modern revizyonist Sovyetler Birliği devrim atılımını boğmak ve hegemonyacı emellerini gerçekleştirmek için çeşitli Asya, Afrika ve Latin Amerika ülkelerinde bir vandan

çinler yoluyla barış içinde "sosyalizme geçiş"ı savunuyordu. Türkiye'de her iki tezin gelişmesi için de ortam vardı ve iki tez de birbirleriyle çatışarak gelişti. Her iki tez de emperyalizmin sınırları içinde ve emperyalizmin uzmanları hakim sınıfların devlet cihazının sınırları içinde reformcu değişiklikleri öngörüyordu. Her iki tarafta da sosyal-emperyalist Rusya'ya dayanıyorlardı. TLP-Türk Solu mücadelesi iki revizyonier klik arasında mücadele verdi.

Ancak darbeci-milliyetçi revizyonist Mihri Belli'nin başını çektiği taraf proleter devrimci fikirlerin yegherdiği ve ılgılığı taraf oldu. Bütün devrimci akımlarda, günümüzün bütün proleter devrimci akımları da M. Belli'nin başını çektiği Türkiye Solu saflarında yegherdi. Çünkü o gün için Türkiye'nin çeşitli milliyetlerden halkının başı düğmanları Amerikan emperyalizmi ve onun uşağı hakim sınıflardı. Sosyal-emperyalist süper devletin dünyada ve ülkemizde devrimin siyasi cepheye baş düğmanlarından biri haline henüz gelmediği o şartlarda, merikan emperyalizmine karşı mücadeledeyine olan revizyonist-burjuva taraf, Amerikan emperyalizmine karşı mücadelenin önün barikatları kuran revizyonist-burjuva tarafa göre daha "olumlu" yöndü. Bu nedenle tip oportünizminin teğhir olmasında en önemli etmenlerden biri TIP oportünizminin ABD emperyalizmine karşı mücadeleye karşı çıkması oldu.

TÜRK SOLU-AYDINLIK kanadı içinde sınıf mücadelesi şiddetlendi ve devrimci bir muhalefet doğdu

TEP'nin sağ oportünizme kayarak tasfiye olması, Leninist geleceği yaşatmaya çalışan tek prolet devrimcilerin modern revizyonizm etkisinde kalarak bu başarılarını, dünya çapında modern revizyonizme karşı devrimci proletaryanın kız bayrağını yükseltildiği 1960 yılların ülkemizde modern revizyonizme karşı Stalin bir underligin gelişmesi ve '60 sonlarında yükselen kitle hareketleri Özeri de iki revizyonist karargahın etkili olması, ülkemizde Marks, Engels, Lenin ve Stalin'in izinden giden bir devrimci proletaryaya hareketinin gelişmesini sadece geciktirebilmiş, bu hareketin örgütlenmesinin nündeki engelleri arttırmıştı. 20. yüzyılın ikinci yarısında, birkaç milyonluk proletaryanın bulunduğu bir Türkiye'de devrimci proletaryaya hareketi ergeç geliyordu.

Modern revizyonizme karşı ÇKP ve A
başta olmak üzere dünya proletaryasının
rüttüğü mücadelesinin, büyük proleter kült
devriminin, Asya-Afrika ve Latin Ameri
halklarının Amerikan emperyalizmine ve
şaklarına karşı mücadelesinin devrimci d
gaları bütün engelleri rağmen ölümize y
ayırdı. Nasıl ki, ölümizde ilk proleter
devrimci hareketin, TKP'nin gelişmesinde
kim ihtilalin devrimci dalgasının ro
çok büyükse, aynı şekilde yakın geçmiş
de de tasfiye olmuş Leninist geleneğin y
niden yerleşmesinde büyük proleter kült
devrimi ve dünya proletaryasının modern
vizyonizme karşı mücadelesinin devrimci
galarının rolü çok büyüktür. Bunun yanı
ölümizde sınıf mücadelesi giderek da
fazla derinleşiyor, işçilerin, yoksul kü
lülerin ve tüm çalışan halkın kendiliğ
dan mücadelede ve devrimci mücadelede

den mücadelesi her geçen gün yükseliyor. Ayrica, başta M. Belli olmak üzere darcı-cı-milliyetçi revizyonistlerin tahfifile olsa Marksizm-Leninizmin klasiklerini a viterek, genç kuşakların proleter sosyalizminin ilkelerini öğrenmelerine yardım cı meleri de ülkemizde proleter devrimci kirlirin gelişmesinde çok önemli bir e cı dı ve bu noktada M.Belli revizyonistler r-an-Aran revizyonistlerinden gerçekten r-aylıyordu. İşte bütün bu etmenler T. Solu hareketi içinde proleter devrimci kirlirin filiz vermesini sağladı.

.Bu gelişmenin bir yansıması da M.Be revizyonistleriyle darbeci-bürokrat bur vazinin siyasi temsilcilerinin ittifak yansıtan darbeci-milliyetçi Türk Solu d gisinin yanında (bazılarına göre de T Solu'na karşı) Aydınlık Sosyalist Der

nin çıkarılmaya başlanmasıydı. Aydınlık Sosyalist Dergi, Türk Solu'ndan hayli farklıydı. Türk Solu esas olarak "asker-sivil" aydın zümre'nin "devrimciliğini" vurgulardı. "Kemalistler" ile "proleter devrimciler" (1) ittifakında gerçekleştirilmeye çalışılan ordu darbesinin zemini yaratmaya çalışırken, Aydınlık Sosyalist Dergi bu ittifakın "proleter devrimi" (2) kanadını teorik dergisi olarak çıkıyordu. Dergide proleter devrimi fikirleri, dünya komünist hareketinden haberler, Lenin, Stalin ve Mao'dan yazılar yer alabılıyordu. Ancak fark genellikle bundan ibaret oldu. Aydınlık Sosyalist Dergi'yi çıkarana kadar asker-sivil Türkiye gibi ülkelerde "asker-sivil" aydın zümre'nin devrimciliği" ve özel "devrimci rolü" temeli üzerinde inşa etmeye devam ettiler. Dergi, darbeci-milliyetçilikle de, genel olarak modern revizyonizmle bağını koparmamıştı. Aydınlık Sosyalist Dergi, M.Belli'nin darbeci-milliyetçiliğini, "ortodoks" revizyonizmi, küçük-burju devrimciliğini, anti-marksist Kuvâimül Milliyetçiliği ve filiz halinde proleter devrim fikirleri, çoğu zaman aynı yazıların içine de bir "ilkesiz birlik cephesi"ydi. Hakkında yazı başından sonuna, ister Mihri Belli'nin görüşlerinden ifadesini bulan "proleter devrimciler"le "asker-sivil-aydın zümre"nin (bir başka ifade edilişi ile "Küçük burjuva-yol-kanat" (3), ya da "Kemalistlerin" sol-kanat"ının) "milli-demokratik

Ülkede özellikle işçi sınıfı ve yoksul köylülüğün kendiliğinden mücadelesi yüce, dik, fabrika ve toprak işgalleri, öksüz sardıkça ve anti-empiryalist ve demokratik kitle hareketleri, özellikle devrimci birlik hareketleri yükseldikçe, bir yandan parlamentere-reformcu TIP oportünizmi yayıflaş ediyor, öte yandan Türk Solu-Aydınlık hareketi içinde sınıf mücadelesi kınlanıyordu. Genç, proletar devrimci ümitlenişin olmayışı nedeniyle özellikle timsal gençlik hareketi içinde "avare-doğan asi grupları" efilmiş, hor-zotçu lümpen devayılar ve anarşizan otorite tamamlık gibi sağ eğilimler geliyordu. Ancak bütün olumsuzluklarına rağmen Türk Solu-Aydınlık sollarındaki genç unsurlar, özellikle fabrika ve toprak işgallerinden çillerin ve yoksul köylülerin mücadelesiyle yüz yüze geldikçe M.Belli darbci-liyetçiliğine başkaldırma başladılar. İyaya proletaryasının modern revizyonizmi karşı yürüttüğü çok yönlü mücadeleyi bütün-üğü içinde kavrayamayan, modern revizyonizme karşı mücadeleyi parlamentocu ya da dıbeci "barış içinde geçiş" tezine karşı mül olarak halk savanların ve silahla müddeten kabul edilmeyle sınırlayan genç unsurlar, Marksizm-Leninizmle Guevara'lığı birleştirerek küçük-burjuva devrimci bir çizgiden parlamentocu revizyonizme karşı olduğu kadar, ordu darbciisi revizyonizme karşı da savaş açtılar.

1969 DEV GENÇ kurultayında
darbeci milliyetçiliğe karşı
devrimci bir muhalefet yürütöldü

Bu savaş 1969 sonlarındaki Dev-G kurultayında M. Belli'nin Dev-Genç için ki esas taraftarları olan Şahin Alpay-doğan GÜçbilmez-Doğu Perinçek grubunun "todoks" revizyonist darbeciliğine karşı çıkan mücadele ile açığa çıktı.

Kurultay öncesinde ve kurultayda bu-
rubun savunduları görüşler özetle şunlar:
Amerikan emperyalizminin derinleşen
ranla sarsıldığı günümüzde Sovyetler
liği öneüldüğündeki "sosyalist" blokun d-
ya çapındaki etkinliği giderek artmak-
tır. Bu artan etkinliğin bir yansıması
rak dünyada ve özellikle Orta-Doğu'da
rı-sömürge Ülkelerde "asker-sivil-aydır-
ne"nin "devrimci atılımı", "millet demo-
atik hareketleri" gündemdedir. (Kongrede
doğan Güçbilmez'in verdiği Ülkelerde
çık olduğu gibi, söz konusu olan çeşit-
Ülkelerde ve özellikle de Arap Ülkeler-
o sıralarda sosyal-emperyalizmin etkisi-
tında gerçekleştirilen ordu darbeleri

"İlerici Arap rejimleri" ve Latin Amerika'daki çeşitli darbelerdir) Amerikan emperyalizmine ve onun uşağı Demirel hükümetine karşı öfkenin ve mücadelenin çok arttığı ülkemizde de "asker-sivil-aydın zümre"nin "milli-demokratik hareketi" gündemdedir. "Türkiye proletaryası milli demokratik devrimin öncülük edebilecek objektif ve subjektif şartlara tam olarak sahip değildir" (Şahin Alpaz, Türkiye'nin Düzeni Üzerine s.464, Aydınlık sayı: 12) Daha uzun bir süre "asker-sivil-aydın zümre"nin "Tarihi öncülüğünün" devam etmesi kaçınılmazdır. "Proleter devrimci"ler yaklaşan "milli-demokratik harekette" (darbede) "asker-sivil-aydın zümrenin sol kanadıyla" ("sol Kemalistler"le) ittifak kuralmalıdır. Bu ittifak içinde hem "asker-sivil-aydın zümre" içinde, hem de "proleter devrimci"ler için de engeller vardır. "Asker-sivil-aydın zümre içindeki engel" gerici bir "bürokrasileşme düşmanlığı" tezine sarılarak "amatör geriatçılık" yapan, "Kemalist köklerini, nesi varsa hepsini red" eden Ecevit ve çevresinin sağ tutumudur. "... her türlü otoriteye dayanan rejimi faşist" diye niteleyen "küçük-burjuva asker sivil aydın zümrenin" Ecevit önderliğindeki bu "sağ kanadı", yaklaşan "milli demokratik hareket"e karşı çıkarak "küçük burjuva aydın zümre" içinde "önderliği" ele geçirmeye çalışmaktadır. "Sol Kemalistler", "küçük burjuva asker sivil aydın zümre" içindeki bu darbe aleyhtarı eğilimi yenmelidir. (Proleter Devrimci Aydınlık Sayı:15, Asker Sivil Aydın Zümre Saflarında Mücadele Şiddetleniyor) "Proleter devrimci" hareket içindeki engel ise, darbe ittifakına karşı çıkan ve Kemalistler'i korkutup kaçırın "sol" cereyanıdır. "Sol Kemalistler"le "proleter devrimci"ler arasındaki darbe ittifakına ve darbeye karşı çıkan, "milli demokratik devrim, ama nasıl?" sorusunu sorarak, Dev-Güç'e karşı çıkarak, "Astrî" hareketlere yönelerek, Kemalistler'i korkutup kaçırın "proleter devrimci" hareketi içindeki "sol" cereyan yenilmelidir. "Sol"lar, dünyada, Orta-Doğuda ve Türkiye'de "milli demokratik hareketlerin" gündemine olmasının ardında SSCB önderliğinde sosyalist blokun etkinliğinin artmasının yattığını görüyorlar. Bu "sol" cereyan yenilmelidir ki, "proleter devrimci"lerin, "küçük burjuva asker sivil aydın zümre" ile ittifakı kurulabilsin ve güçlenebilsin.

Yedi yıl sonra bugün, Aydınlık dergisi tarihi gerekçeleri çerçevesinde ve Dev- Genç'in 69 kurultayında açığa çıkan mücadelenin "proleter devrimcileri", "İlkesiz Birlik Cephesi" arasındaki mücadele olduğunu ileri sürmeye kalkıyor. Gerekçeler devrimci- dir. Genç kuşaklar Proleter Devrimci Ay- dınlık'ın ilk sayısını ve o sayıda sahip- çıkılan geçmiş (Türk Solu ve Aydınlık Sosyalist Dergi'deki) yazıları incelemeli ve tarihi gerekçeleri çerçevesinde çalışan eği- limi açığa çıkarmalıdır.

Aydınlık o dönemde esas mücadelelerinin "kitle çizgisi" noktasında yürüttüğünü ileri sürüyor. Bu meselenin sadece bir yönüydü, ama gerçekten öze ilişkin bir yönüydü. Darbeci revizyonizme karşı çıkan genç devrimciler arasında gerçekten "avare-doğan asil guruplar" eğilimi, hot-zorculuk otorite tanımsızlık, kümenlik vardı ve bu sağ eğilimler proleter devrimci bir önderlik olmasından kaynaklanıyordu. Bu yanlış eğilimlerle mücadele etmenin yolu, Proleter Devrimci Aydınlık'ın yaptığı gibi gençlik içindeki "sol" cerezvana (yukarıdaki eğilimleri "sol" olarak niteliyebilmek için mutlaka sağ oportünizmin etkisi altında olmak gerekir, bu olumsuzluklar "sol" değil, sağ eğilimlerdir) çıtma yerine bu eğilimlerin kaynağını kurutmaya yönelmek, yani proleter devrimci bir önderlik oluşturmak için revizyonizme ve darbeci milliyetçiliğe karşı savaş açmak gerekirdi. Ancak, gençlik içinde esas eğilim Proleter Devrimci Aydınlık'ın o zamanlar "sol" cereyan olarak nitelmediği, bu sağ eğilimler olamayıp, doğrudan doğruya darbeci-revizyonizme karşı gelişen devrimci tepkiler, gençlik gerçek devrim özelemleri, halk devrim özelemleri idi. Darbeciliğin özündeki engel olarak nitelenen bu devrimci özelemlere karşı kampanya açan Şahin Alkayın-Doğu Perinçek grubunun "kitle çizgisi" derken kastettiği sadece "asker-sivil-aydın özüreyi" korkutup kaçırma çizgisiydi. "Türkiye'de proletaryanın milli demokratik devrimde

Öncelik edilecek objektif ve subjektif şartlara tam olarak sahip olmadığına henüz "asker sivil aydın zümresinin" tarihi rolünün devam ettiğini ve "devrimci atılımının" gündemde olduğunu söyleyen bir akımın "kitle çizgisi" anlayışı zaten başka birşey olamazdı. Böyle bir akımın "kitle çizgisi" paravanası ardına gizlenerek devrimci unsurlara çatmasıyla, bugün revizyonist TSP'nin "kitle çizgisi" paravanası ardına gizlenerek devrimcilere (örneğin, "go şist" dediği Devrimci Gençlik Dergisi taraftarı küçük burjuva devrimcilerine) çatması arasında önde hiçbir fark yoktur. "Kitle çizgisi" her kapıyı açan bir sihirli anahtar değildir. Her sınıfın bir kitle çizgisi vardır. Halkın sınıflar için bu, kitle mücadelelerini bastırma ve kitleleri uyutma çizgisidir; 69'lardaki darbeci revizyonistler için Kemalist Cuntalar kaçırma çizgisidir; proleter devrimci için ise başta işçi sınıfı ve yoksul köylülük olmak üzere çalışan halk kitleleriyle devrimci bir tarafa buluşma ve halkın -bağımsız güçlerini Demokratik Halk Devrimi doğrultusunda seferber etme çizgisidir.

Şahin Alpay-Dogu Perinçek gurubu bu kampanyalarında "gerilla romantizmi"ne karşı çıkıp devrimci gençleri "gerçekçi" olma ya (yani yaklaşan darbeye hazırlanmaya) çağıran M.Belli ile ittifak kurtmuşlardı. Şahin Alpay-Dogu Perinçek darbeci revizyonizmi ile M. Belli darbeci revizyonizmi arasında 69 yazında ve sonbaharında tek fark, M. Belli bu çizgiyi daha vülger (kaba) bir tarzda savunurken, ötekilerin bu çizgiye bir iç tutarlılık kazandırmaları ve revizyonizmi daha "ortodoks" bir şekilde sürdürmeleriydi. Reel-politikleri ("gerçekçi" politikacı) darbeci revizyonist M. Belli'ye karşı, Ş.Alpay-D. Perinçek gurubu entellektüel yönleri daha gelişmiş darbeci revizyonistlerdi.

Ordu darbeciliği devrimci yol diye sunularak devrimcilerin bilinçlerini ve devrimci eğilimlerinin köreltilmesine, milli demokratik devrim mücadelesinin bir darbe programına indirgenmesine, "proleter devrimci birleşik cephe siyaseti"nin darbeci subaylarla ittifaka indirgenmesine karşı, revizyonizmin parlamenter yoldan olduğu kadar darbeci yoldan da "barış içinde geçiş" karşı-devrimci tezine karşı çıkan devrimci gençlerin genelinde şu tezleri savunuyorlardı: "Küçük burjuva asker sivil aydın zümresinin Türkiye gibi ülkelerde özel bir yeri olduğu doğrudur, ancak 'proleter devrimciler' düşen Kemalist darbecilerin kuşruğuna takılmaya karşı çıkmaktır. Milli Demokratik Devrim ordu darbesiyle değil, Halk savaşıyla zafere ulaşabilir. Ordu darbeciliği modern revizyonizmin demokratik devrimin tanımlanmış ülkeler için öngördüğü kapitalist olmayan yol tezidir ve red edilmelidir. Birleşik cephe proletarya ön derliğinde ve işçi-köylü ittifakı temelinde kurulur. Marksist birleşik cephe siyasetiyle Dev-Güc arasında hiçbir bağ yoktur. Darbeci revizyonizme başkaldıran devrimcilerin bir kısmı acil görevin proletarya partisi inşası olduğunu savunuyor, bir kısmı ise bunun için henüz zamanın erken olduğunu, acil görevin gerilla savaşıyla bağlatmak olduğunu savunuyorlardı. Bütün devrimci unsurların üzerinde birleşik leri nokta ise "proleter devrimci hareket içindeki esas tehlikenin 'sol' tehlike olmayıp, revizyonizm tehlikesi olduğu" noktasıydı.

Görüldüğü gibi darbeci revizyonizme karşı savaş açan devrimci proleter devrimci bir çizgiyi savunuyorlardı. Onlar darbeci milliyetçi M. Belli revizyonizminin ideolojik-siyasi tahlillerini temel alıyorlar, Türkiye tarihini ve sınıf tahlillerini bu revizyonist tahlillere dayanıyorlar, bu noktada savaşçıları Ş. Alpay-D. Perinçek çizgisinden önde ayırıyorlardı. Devrimci dünya tahlillerinde ve uluslararası sosyalist hareket tahlillerinde de darbeci revizyonistlerden sadece bir noktada ayrılıyorlardı: Darbeci revizyonistler siyasetlerini SSCB önderliğindeki "sosyalist" Blok'un güçlenmesi temelinde inşa ederken, onlara karşı çıkan devrimciiler Asya, Afrika ve Latin Amerika'da devrimin alevinin yayılmasına (o zamanlar çok kullanılan bir sloganla ifade edersen, "... daha fazla Vietnam" yaratılmasını) siyasetlerine temel alıyorlardı. Bu yönüyle devrimci muhalefetin çizgisi Krusçev'ci modern revizyonizmin devrim ateşini söndürme, devrimci potansiyeli parlamentolara ya da devlet darbeciliğine hapsedme çizgisine karşı genel bir ihtilalcı çizgiydi. Ancak revizyonizme temelinden karşı çıkan proleter devrimci bir çizgi değildir. Marksizm Leninizm'in orta yolcu Guevaracılıkta birleştirilmeye çalışılan ve esas yönü küçük burjuva devrimci yönü olan bu devrimci muhalefet ile darbeci revizyonistler arasında ki iki çizgi mücadelesinde daha doğru yönün, darbecileri korkutup kaçırıldığı söylenerek sağ bir bakişla "sol" sapa diye nitelenen devrimci muhalefet yönü olduğu açıktır.

İlk başlarda M. Belli, "ortodoks" revizyonist kanadın yanında yer almış ve devrimcileri teorit kampanyası açmıştı. Aydınlık Sosyalist Dergi'nin 13 ve 14. sayıları (ve o aylarda çıkan Türk Solu dergileri) "proleter devrimci" hareketi içindeki "sol" cereyana karşı, "gerillacılar" karşı mücadele ederek "asker sivil aydın zümre"nin "sol kanadı" ile darbe ittifakı siyasetini temellendirmeye devam etti. M. Belli taraftarlarıyla Ş. Alpay-D. Perinçek grubu taraftarları elele, bir yandan "gerillacılar" tehditler savuruyorlar, bir yandan da darbeci-milliyetçi siyasetlerine yeni "teorik" temeller inşa ediyorlardı.

M. Belli önderliğindeki darbeci-milliyetçi devrimci gençlik kitlelerini ve devrimci gençlik önderlerini etkisi gibi darbeci-milliyetçi siyasetlerinin peşine takmaya çalıştılar. Ancak, devrimci gençlik kitleleri küçük burjuva sınıf temelinden kaynaklanan yalpalamalar rağmen, Kemalist leri korkutup kaçırma çizgisinin peşine takılmadı.

Bir süre sonra M. Belli "gerillacılar" karşı Ş. Alpay-D. Perinçek grubu ile birleşerek taktik bir hata yaptığını karar verdi. Devrimci gençlik hareketi içinde Ş. Alpay-D. Perinçek gurubu bir avuçtu. Devrimci Gençlik hareketinin hemen tüm önderleri ve en geniş devrimci gençlik kitleleri "gerillacılar", "dağcılar" denen devrimci muhalefet içinde saf tutmuştu. Bu durum M. Belli'yi orduşuz bir genelle haline getirecekti. Gençlik hareketi üzerinde etkinliğini yitirmiş bir M. Belli "asker sivil aydın zümre" karşısında pazarlık gücünü tümüyle yitirmiş demekti.

Ve "sol" cereyana, "gerilla romantizmi"ne savaş açmış olan M. Belli, bütün suçu Ş. Alpay-D. Perinçek grubuna yığarak hızla saf değiştirmekte gecikmedi. M. Belli'ye göre, gerçi bazı "sol" epimiler vardı, ancak "Kemalistleri korkutup kaçırıyorsunuz" diyerek bütün devrimci gençlik hareketini suçlamak insafsızlıktı. Bu insafsızlığı ya pen Ş. Alpay-D. Perinçek grubu "proleter devrimci" hareketi içindeki "sağ eğilimi" temsil ediyorlardı. Görüldüğü gibi Ş. Alpay-D. Perinçek gurubu ile M. Belli gurubu arasında bir taktik ayrılığı doğmuştu. Ve M. Belli bu en sadık taraftarları hedef göstermekten kaçınmadı. M. Belli'nin çoğu aydınlarından oluşan bu taraftarları ihtiyacı yoktu. M. Belli'nin darbeci milliyetçiliği açısından önemli olan darbeciliği "marksist" tahlillerle temellendirmesi değil, devrimci gençlik hareketi üzerinde etkinliğini sürdürerek darbecilerle pazarlığa güçlü oturmakta.

Küçük burjuva devrimci muhalefet tabiatı gereği yalpaladı ve darbeci milliyetçilerle uzlaştı

M. Belli'nin saf değiştirmesiyle darbeci karşı savaş açmış olan devrimci muhalefet, darbeciliğin baş temsilcisiyle ittifak halinde "proleter devrimci" hareketi içinde iktidara olmakta gecikmedi. Bir "sahiplik belgesi"ne dayanarak Aydınlık Sosyalist Dergi Ş. Alpay-D. Perinçek grubunun elinden alındı. İlk yayınlanan sayıda (ASD, Sayı:15) M. Çayan imzalı "Sağ sapa, Devrimci Pratik ve Teori" başlıklı yazı ile M. Belli çizgisindeki bayyaz, darbeci-geçiş karşı savaş açan devrimci muhalefet ile darbeci-milliyetçi çizgi arasındaki "ikeyiz birlik cephesi"nin en açık ifadesiydi.

Ş. Alpay'lara karşı mücadelelerinde darbeci revizyonizme savaş açan devrimci kanat nasıl oldu da darbeci-milliyetçi M.

Belli ile ittifakı kabul etti? Birincisi, bu küçük burjuva devrimciliğinin istikrar-sızlığından kaynaklanıyordu. Her zaman, her yerde olduğu gibi, küçük burjuva devrimciliği bazı oportünist günahlara karşı en sert bir savaş açarken, öte yandan en az ötekiler kadar sınıf uzlaşması siyasetini temsil eden M. Belli ile uzlaşıyordu. İkincisi, küçük burjuva devrimcileri modern revizyonizmin "barış içinde birarada yaşama" "barış içinde ekonomik yarış" ve "barışçıl geçiş" tezlerine karşı savaş açarken, modern revizyonizmin ve darbeci-milliyetçiliğin bir çok temel görüşünü savunuyordu. Üçüncüsü, küçük burjuva devrimciliği için söylem her şey, teori hiçbirşeydi. "Kemalistleri korkutup kaçırıyoruz, uslu duralım" diyen "ortodoks" darbeci revizyonistlere "pasifist" etiketini takıp, onlardan kopan küçük burjuva devrimcileri, darbecilerle pazarlık gücünün artmasını gençlik hareketinin yoğunlaşmasında gören darbeci-milliyetçi revizyonistlerle "aktivizm" temelinde birleşmekte sakınca görmüyordu. Dördüncüsü, M. Belli gençlik hareketi içinde rakip olmadığından "tehlikesiz"di. Oysa "ortodoks" revizyonistler gençlik hareketi içinde rakip durumundaydı. Kendi geçmişini ve liberalizmi değil, marksizmi uygulamaya cesaret edip, gerçekleri görmeliyiz.

Özetlersek, "proleter devrimci" hareketi içinde 1969'daki bölünme, ilk başta "ortodoks" revizyonizmin barışçı teorilerine ve darbeciliği karşı devrimci bir tepkiydi. Ama küçük burjuva devrimciliğinin istikrarsızlığı, revizyonist M. Belli ile ittifak kurulmasında açığa çıkıyordu. M. Belli ile ittifak Aydınlık Sosyalist Dergi kanadını çok güçlendirdi. Ama bu sağlıksız güçlenme TİP-Türk Solu sallaşmasında n berli süregelen ilkesiz birlik cephesinin bir devamıydı. "Pasifist" darbeci revizyonizme karşı açılan devrimci savaş, "aktivist" darbeci revizyonizm ile ittifak kurulmasıyla sonuçlanmadı. Gelecekte hatalardan kaçınmak için geçmiş eleştirelme 71 Öncesi'nin çarpık sallaşmalarının 77'ler de tekrarlanmasını; 71 Öncesi'nin bulanıklığının 77'lerde tekrar ortaya kaplanması na karşı çok uyanık olmalıyız.

Toplum içinde yeri değişen PDA kanadının görüşleri de değişmeye başladı

M. Belli'nin sırt çevirmesiyle ve gençlik hareketinden koparak iyice tecrit olan Proleter Devrimci Aydınlık kanadı bir avuç kaldı. Hiçbir gücü kalmayan ve iyice tecrit olan bu "ortodoks" revizyonist kanada darbeciliğini sürdürdüğü halde darbeciler sırt çevirdi. Proleter Devrimci Aydınlık olarak ayrılan kanadın toplum içindeki yeri değişmiş; kısa sürede görüşlerinin önemli bir şekilde değişmesinin objektif şartları doğmuştu. Nitekim birkaç sayı sonra Proleter Devrimci Aydınlık Dergisi aniden görüşlerini değiştirmeye, "Marksizm-Leninizm-Mao Zedung düşüncesi"nden söz etmeye başladı. Gerçi hemen bütün sağ oportünist tahliller ve siyasetler devam ettiriliyordu, ancak marksizm-leninizm-Mao Zedung düşüncesinden söz edilmeye başlanılması çok önemli bir değişiklikti. Proleter Devrimci Aydınlık kanadının görüşlerindeki herkesi şaşırtan anilikteki değişikliğin objektif temeli, onların darbeci-milliyetçi siyasetlerinin kaynaklandığı devrimci hareket içindeki yerlerinin, değişmesiydi. Bu değişikliği bir "manevra" olarak ele almak ya insan iradesinin herşeyi belirlediğini savunmaktır, insanların düşüncesini objektif şartların dışında görmek, sosyal olayları niyetlerle açıklamaktır. Ya da insanların doğuştan "iyiler" ve "kötüler" diye ikiye ayrılır. Düşünce maddeden önce gelmez, sonra gelir. Ve maddi temeldeki her köklü değişiklik insan düşüncesinde de köklü değişiklikleri mümkün kılar.

O dönemde Proleter Devrimci Aydınlık kanadının yapması gereken ve eğer işçi sınıfı içinde derin bağları olan bir hareket olsa, kişisel onurlarını köklü bir özeleştiriyi yapıp kurban edebileceklerini sanan bir aydın hareketi olmasa ve gurup çıkarlarını proletaryanın kurtuluş mücadelesini çıkarlarının üstüne koymayan bir hareket olsa yapabileceği tek doğru şey, "or-

todoks" revizyonist görüşlerine ve darbeci milliyetçi geçmişine karşı amansız bir savaş açmak, köklü bir özeleştiriyi temelinde "ortodoks" revizyonist ve darbeci-milliyetçi temelde oluşmuş olan gurup yapılarını dağıtmak ve Marksizm-Leninizm-Mao Zedung düşüncesinin temelinde yepyeni bir yapı inşa etmek üzere bütün devrimci unsurlarla birleşmektir. Yapısı böyle devrimci bir adım atmasına elverişli Proleter Devrimci Aydınlık, revizyonist geçmişleri ve revizyonist temelde oluşmuş gurup yapıları temelinde Marksizm-Leninizm-Mao Zedung düşüncesini inşa etmeye çalıştı. Proleter Devrimci Aydınlık'ın günümüze kadar süren bütün hastalıklarının temelinde bu sağlıksız adım yatmaktadır. Gelecekte hatalardan kaçınmak için Proleter Devrimci Aydınlık'ın geçmişinde eleştirmesi gereken en temel nokta, bir hareketin sağ ya da "sol" revizyonist geçmişini Marksist anlamda inkar etmeden, sağ ya da "sol" revizyonist bir platformda oluşmuş gurup yapısını yitmeden, revizyonist temel ve gurup yapısı üzerinde, mücadelesine Marksizm-Leninizm-Mao Zedung düşüncesini rehber kılmaya ne kadar kararlı olursa olsun proletaryanın devrimci siyasi partisini inşa edemeyeceğidir.

Proleter Devrimci Aydınlık'ın geçmişinden bu dersi hala çıkaramamıştır. Ama bugün bu ders sadece Proleter Devrimci Aydınlık için değil, proletaryanın devrimci siyasi birliğini kurma görevine dörtlü elle sarılan bütün proleter devrimci için çok önemli bir dersiştir.

Proleter Devrimci Aydınlık'ın attığı bu önemli ama sağlıksız adıma Aydınlık Sosyalist Dergi'nin 20. sayısında M. Çayan imzalı bir yazı ile cevap veriliyordu. Bu yazı (KP'ye ve Mao Zedung'a sahip çıkıyor ve Proleter Devrimci Aydınlık'ın hala muhafaza ettiği bir çok revizyonist tahlil ve siyaseti, özellikle köylü meselesi ve toprak devrimi konusunda Proleter Devrimci Aydınlık'ın hala terketmediği revizyonist yaklaşımı teşhir ediyordu. Ancak M. Çayan'ın yazısı revizyonist darbeci M. Belli ile ittifak kurmanın bütün izlerini taşıyan bir yazıydı. Oysa Mao Zedung'a gerçekten sahip çıkmanın bir tek yolu vardı: Darbeci revizyonizme ittifaktan vazgeçmek, modern revizyonizme ve Guevara'cı orta yolcu çizgiye karşı çıkarak, devrimci dünya proletaryasının yanında saf tutmaktır. Bu adım atılmadıkça hiçbir eleştiri devrimci bir eleştiri olamaz ve olamaz.

Attağı adının bütün sakatlığına rağmen Marksizm-Leninizm-Mao Zedung düşüncesini benimsemek, teorit olmuştur Proleter Devrimci Aydınlık hareketinin saflarını çok genişletti. Bir çok kararlı ve militan unsur ve birçok devrimci-demokrat revizyonizm temelinde üzerinde ve savunulsa Marksizm Leninizm-Mao Zedung düşüncesinin saflarına geçti. Marksizm-Leninizm-Mao Zedung düşüncesini benimsemeyen Proleter Devrimci Aydınlık'ı teorit ettiğini söylemek hem olayların gerçek sürecine aykırı, hem de gerici bir tesbittir. Bunu Proleter Devrimci Aydınlık'ı eleştirmek için söylemek de gerici, Proleter Devrimci Aydınlık'ın yaptığı gibi hala bir nehir olmasının gerekçesi olarak ileri sürmek de gerici. Hayır arkadaşlar, kusuru kendinizde arayın, Marksizm-Leninizm-Mao Zedung düşüncesinde değil. Marksizm-Leninizm-Mao Zedung düşüncesini savunmaya bağlanmanız sizin tecrit durumunuza son vermiştir, size nicele güç kazandırmıştır. Saflarınızdaki çeşitli bölünmelerden önce siz nicele olarak en güçlü hareketlerden biriydiniz.

'71 öncesinde PDA bütün zaafına rağmen daha doğru yöndü

1970 Ekiminde yapılan Dev-Genç kurul-tayında bir yıl içinde henüz yetersiz ama büyük bir atılım yapan Proleter Devrimci Aydınlık mücadelesini şu üç tez üzerinde yoğunlaştırdı: 1) SBKP'ye revizyonist demek yeterli değildir, SSCB sosyal-emperyalist bir ülke haline gelmiştir, 2) Ordu hakim sınıfların baskı mekanizmasının bir ayağıdır, bu Türkiye'de de böyledir, 3) Kürt milletin kendi kaderini tayin hakkını savunmalıdır. Proleter Devrimci Aydınlık'ın kendi revizyonist geçmişini eleştirmesi, o-na "proleter devrimci geçmiş" diye sahip

çıkması, özeleştiriyi yaparsa herşeyini yiti-recekmiş gibi olumsuzluklarına dörtlü elle sarılması karşısında ona hiçbir güven duymayan devrimci unsurlar, bir yandan "Önemli olan laf değil, eylemdir", "yılan gibi kıvrılan Proleter Devrimci Aydınlık pasifizi" lafta keskinliğin ardına gizleniyor", "bugün önemli olan konuşmak değil, gerilla birliklerini eğitmektir" diyerek bir yıldır hiç ilerlemediklerini gösteriyorlar. Öte yandan M. Belli revizyonizmi ile ittifakı sürdürmenin doğal sonucu olarak şu karşı tezleri alkışlıyorlardı: "1) SBKP revizyonist bir partidir, SSCB'de revizyonistler iktidardır, ama Lenin'in ülkesine sosyal-emperyalist diyen adamın alını karıştırlar, 2) Genelinde ordunun hakim sınıfların baskı mekanizmasının bir ayağı olduğunu herkes bilir, ama Türk ordusu ne Yunanistan'ın kralcı ordusudur, ne de bir Latin Amerika Ordusu, son yıllarda sınıf mücadelesi ordu içinde de yansımıştır ve ist kesim gerilemektedir ama hala Türk ordusu içinde çok güçlü bir şekilde radikal keller vardır, 3) Kürt milletinin kendi kaderini tayin hakkını soyut olarak savunmak saçmadır, bir her zaman milli zulme karşı çıkarız ve bunun yanında bir durum belirldiğinde ayrılma, özerklik, federeasyon ya da birlik yönünde tavır takınırız. Bu üç tez de pasifizmi gizlemeyi amaçlıyor ve provokasyon kokuyor" ve bu tezleri alkışlayan çeşitli guruplar hep birlikte Proleter Devrimci Aydınlık taraftarı kadroların (ve elbette daha sonra Proleter Devrimci Aydınlık'tan ayrılacak I. Kaypakaya ve arkadaşlarının) Dev-Genç'den ihraçı lehinde oy kullandılar.

Görüldüğü gibi 71 döneminin hemen öncesinde bütün saflarına rağmen daha doğru yönü temsil eden hareket, daha sonra kendisinden ayrılmak İbrahim Kaypakaya ve arkadaşlarını da içeren Proleter Devrimci Aydınlık hareketiydi. İki çizgi mücadelesinde M. Belli revizyonizmi ile ittifak kurup anti-revizyonist mücadelede belirleyici ödemde bir geri adım atması olan devrimci, 70 yılı sonlarında artık daha doğru yön olmanın çıkması, marksizm-leninizm-Mao Zedung düşüncesini geneline savunan Proleter Devrimci Aydınlık daha doğru yön haline gelmişti.

ASD taraftarları arasında sınıf mücadelesi şiddetlendi

Aydınlık Sosyalist Dergi içindeki devrimci unsurlarla M. Belli darbeci revizyonistlerinin yaptığı gerici uzlaşma, 1970 yılı ortalarından itibaren çatırmaya başladı. 15-16 Haziran büyük işçi direnişinin tüm ülkede yarattığı büyük altüst oluş, M. Belli'nin sıkıyönetim karşısında takınılı tavrı yüzünden iyice açığa çıkması, işçiler ve köylüler arasında çalışmaların kadrolar arasında yarattığı olumlu etki ve bir ölçüde de Proleter Devrimci Aydınlık'ın mücadelesi Aydınlık Sosyalist Dergi saflarındaki mücadeleyi şiddetlendirdi. Aydınlık Sosyalist Dergi içinde darbeci-revizyonist M. Belli ile ittifak yapan devrimci unsurların önderleri, devrimci kabarı ve sınıf mücadelesinin şiddetlenmesiyle bu gerici ittifakı kadroların gözünden gizleyemez hale geldiler. Hayat ve mücadele yüz lere takılan bütün maskeleri düşürüyor, ken-disini TKP'nin haldeki tek temsilcisi olarak gösteren M. Belli'nin darbeci-revizyonist yönü iyice açığa çıkıyordu. İşçi ve öğrencileri kurşunlayan, ikenceden geçiren hapislere atan orduya övgüler düzen M. Belli, Aydınlık Sosyalist Dergi ve Kurtuluş Dergisi'nde "işçi-ordu elele", "Sıkıyönetim tarafsız kalmalıdır" sloganları atarken, devrimci unsurlar gazetelerin bu sayılarının dağıtımını engelliyorlar ve bazı bölgelerde topluca imha ediyorlardı. Sıkıyönetimin bir an önce kalkması için "uslu durmak" gerektiğini ögütleyen ve sıkıyönetim karşı yapılan mücadeleyi "provokasyon", "CIA parmağı" olarak niteleyen M. Belli'ye karşı devrimci unsurlar sıkıyönetim ve ordunun zalim yüzünü sergilemek için afişleme yapıyor, bildiri dağıtıyor ve işçileri amatörce de olsa teşkilatlamaya çalışıyorlardı. M. Belli kılığın "bir legal parti" hazırlığı içinde olduğu o dönemde, devrimci unsurlar darbeci-milliyetçiliğe,

"proleter milliyetçiliği"ne, cuntalarla pazarlık için kurulacak parti anlayışına karşı savaş açıyorlar, "revizyonizm Brenstein de kaldı" diyor M. Belli'ye karşı. Sovyetler'in modern revizyonist olduğunu vurgulu yorlardı. M. Belli şiddetlenen bu mücadele-nin kopma noktasına geldiğine şu sözlerle işaret ediyorlardı: "Saflarımızdan küçük bir Mao'cu gurup daha kopabilir. Bu, pasifist, yeni PDA'cıların ayrılmaları saflarımız daha da arınacak ve güçlenecektir."

Bir kısım devrimci unsur ile M. Belli darbeci milliyetçiliği arasındaki bu mücadele 70 Dev-Genç kongresinden kısa bir süre sonra kopma noktasına geldi. Dev-Genç kongresi öncesinde "M. Belli ile aramızda bu yük ayrılıkları vardır" diyen M. Çayan'ın kongrede "aramızdaki ayrılıkları nılans ayrılığadır" demesine rağmen kısa bir süre sonra "ASD'ye açık mektup" yayınlanmak zorunda kalınıyordu. Bir kısım devrimci kadro bu kopmaya karşı çıktı. Ancak M. Çayan'ın görüşlerini savunan unsurlar 70 sonu 71 başında ASD'den ayrıldılar ve Kurtuluş Dergisi etrafında toplandılar.

M. Belli darbeci-milliyetçiliğine karşı savaş açan devrimci revizyonizmle bağlarını köklü bir şekilde koparamadılar

Ama bu kopuş Kurtuluş Dergisi etrafında birleşen bu kadroları yukarıda işaret edilen revizyonist tezlerden koparmayı, modern revizyonizmin dünya tahlilleri temelinde Marksizm-leninizm ile Guevaracılığın bir karışımı olan küçük-burjuva ihtilalcı çizgiyi ögütlemesini sürdürüyordu. Ve revizyonist temel terkedilmediği için M. Belli'ye karşı ideolojik mücadele, Kurtuluş taraftarlarını, M. Belli'ye karşı ideolojik mücadele gerektirilen bazı devrimci den daha doğru bir noktaya götürüyordu. Çek Kurtuluş taraftarları, gerekse öteki devrimci darbecilerle bağlarını ideolojik planda ve pratikte koparmadan, revizyonizm temelinde Marksizm-Leninizm ile Guevara'cılığı, D. Bravoculuğu, Marigellacılığı karıştıran küçük burjuva devrimci bir çizgi oluşturuyorlardı.

'70'lerdeki PDA'ı hangi platformdan eleştiriyoruz

12 Mart faşist darbesi öncesinde Proleter Devrimci Aydınlık'ın düşüncesi ve eylemine uluslararası devrimci proletaryanın Marksist - Leninist çizgisini revizyonist bir temel üzerinde inşa etmesinin nasıyan sızdığını gelince; bu konuya girmeden önce üzerinde durmak gereken önemli bir platform meselesi var. Bizler 70'deki Proleter Devrimci Aydınlık'ın 70'lerdeki Guevara'cı küçük-burjuva devrimci çizgiyle karıştırmak mı eleştirelimiz, yoksa 77'de ulaşılan devrimci proleter çizgi ile karıştırmak mı? Bu önemli bir noktadır. Günümüzde Aydınlık dergisinin oportünist ve revizyonist geçmişini, hatta darbeci-milliyetçi Türk Solu dergisine bile "proleter devrimci geçmiş" diye sahip çıkması, Çekoslovakya'nın sosyal-emperyalistlerin işgalini en hararetle alkışlayan siyasetin adını koymaktan kaçınıp, bu alkışlara "proleter devrimci çizginin bir hatası" diyecek kadar gerçeklere gözlerini kapaması bizleri tepkici bir tutuma itmeli. Proleter Devrimci Aydınlık 70 sonu ve 71'lerin başında revizyonist bir temel üzerinde yükseldiği halde, yine revizyonist bir temel üzerinde yükseldiği halde, yine revizyonist bir temel üzerinde yükselen Guevara'cı küçük burjuva devrimci çizgiye göre daha doğru yönü temsil ediyordu. Bugün ulaşılan proleter devrimci bilinç düzeyi 70'deki Proleter Devrimci Aydınlık hareketini eleştirirken, dönün gerçeklerine gözümüzü kapayıp bu derginin eskiden beri ülkemizde "reformist sağ sapa"yı temsil ettiğini ileri sürmek de Aydınlık gibi ama bir başka açıdan gerçekleri ters yüz etmektir. 70'te ve 71'de devrimci proletaryaya en yakın hareket hangi hareketti? Proleter Devrimci Aydınlık 70'te de mi devrimci hareket içindeki

esas tahlikeyi oluşturmaktadır? 70'te M. Belli revizyonizmi ile ittifak halindeki devrimcileri Proleter Devrimci Aydınlık'a karşı mücadeleleri devrimci mücadeleler miydi, yoksa M. Belli ile aynı saflarda bulunmaktan kaynaklanan revizyonist platformdan eleştiriler miydi? Bugün ülkemizdeki bütün proleter devrimciler "oportünist" diye saldırıan orta yolların tutumuna 70 de "içki köylü gazetesi" satan Proleter Devrimci Aydınlık'çılara, hatta İbrahim Kaypakkaya arkadaşına M. Belli darbeci-milliyetçilerinin gençlik içindeki uzan tıllarıyla birlikte saldırıan küçük burjuva devrimcilerinin tutumunu arasında hiç mi benzerlik yoktur? Bu sorulara kesin cevaplar vermedikçe Proleter Devrimci Aydınlık'ın 70 yılında savunduğu görüşlere yöneltilen eleştiriler bulanık olmaktan kurtulmaya -

70'de Proleter Devrimci Aydınlık proleter devrimci platformdan ya da "sol'dan değil, sağdan eleştiriliyordu. M. Belli revizyonizmi ile aynı saflarda bulunduğu için böyle eleştiriliyordu. 70'de Proleter Devrimci Aydınlık, görüşlerinde Avcıoğlu ve M. Belli'nin darbeci-milliyetçi görüşleri yansıdığı için eleştiriliyordu. (Çünkü bu darbeci-milliyetçi tahliller halen enycun onu eleştirenlerin görüşlerinde yansıyor) Proleter Devrimci Aydınlık, sosyal-emperyalizm, devlet-ordu ve Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkı gibi "taklitçi keskinlikler" in ardında "öncü gerilla savasını kabul etmeyen sağ oportünizmi", pa sifizmini gizlediği" gerekçesiyle eleştiriliyordu. Sosyalist Kurultay çağrısını bu çağrı M. Belli revizyonistlerince yapıldığı için değil, (çünkü o dönemde M. Belli henüz "yeni PDA oportünizmi"ne karşı mücadele eden "proleter devrimci" saflarda sayılıyordu) bu çağrı yaklaşan faşist darbe şart larında bolşevik örgütlenme anlayışına ters düştüğü için değil (bolşevik proletarya partisi inşa ilkelere tümyle yabancı olunduğu 71 pratiği ile de açıktır). Proleter Devrimci Aydınlık M. Belli revizyonistlerin de dahil olduğu "proleter devrimciler"le birlikte talep etme cesaretini gös terdiği için ve Lenin'in ülkesine sosyal-emperyalist deme gibi keskinliklerin(2) ar dına gizlenerek, günün görevi olan "öncü savaş örgütü" inşa etme görevine yan çığı için eleştiriliyordu. Unutmamak gerek ki, Proleter Devrimci Aydınlık'ın Sosyalist Kurultay çağrısı yaptığı günlerde onu eleştirenler M. Belli revizyonistleri ve Kiv ilci milliyetistleri ile birlikte Ha- Kiv sinemasında TLP kurultayına karşı Ku rultay niteliğindeki 29-30 Ekim toplantı- nını düzenliyorlardı. Bu çağrılara fiilen katılmayanlar da işçi sınıfı ve yoksul köylülerden kopuk devrimci gençler olarak "gerilla eğitim" ile yetiniyorlardı.

70'lerde bütün hata ve zaafılarına rağmen İbrahim Kaypakkaya ve arkadaşlarının da dahil olduğu Proleter Devrimci Aydınlık iki çizgi mücadelesinde daha olumlu yönü temsil ediyordu. Çünkü sadece marksizm-leninizmin propagandasını yapıyorsa bile, bu, Guevara'cı öncü savaş anlayışı ile kıyas- landığında proletaryaya ve halka hizmet- tir. Kaldı ki, bütün zaafılarına rağmen Pro- leter Devrimci Aydınlık'ın tek hizmetli Mark- sizm-Leninizmin devrimci aydınlar arasında propagandasından ibaret değildir. Proleter Devrimci Aydınlık devrimci proletaryanın genel örgütlenme çerçevesinde örgütlenmeye ve bu fikirleri işçilere, köylülere götür- meye, öncü işçi ve yoksul köylüler bu fi- kirler etrafında örgütlemeye çalışmış, kad- rolarında devrimci proletaryanın özellik- lerinin bir kısmı bütün öteki hareketler- den daha fazla yer etmiştir. 70'lerde dev- rimciler bu özelliklere karşı şağırdılar, devrimci tutumu her-zotçulukla karıştı- rıyorlardı diye Proleter Devrimci Aydınlık' ı arkadaşların ve daha sonra ondan ayrı- lacak İbrahim Kaypakkaya'nın arkadaşları- nın 70'lerdeki olumsuzlukları görmesizlik- ten geliştirmişlerdir.

70 ortalarında başlayarak gerek Pro- leter Devrimci Aydınlık, gerekse ondan ayrı- lan ve İbrahim Kaypakkaya arkadaşın gö- rüşlerini savunan arkadaşlar orta yolu Guevaracı küçük burjuva devrimci çizgiyi savunmaları farklı bir platformda müca- dele etmişlerdir. Ama, onlar da revizyo- nizm ve maceracılıkla bağlarını koparmayı başaramadılar. Onlar, uluslararası devrim- ci proleter çizgiyi ülkemizin somut durumu na geneline bile uygulamayı başaramayarak

küçük-burjuva sağ ve "sol" çizgiler olmak- tan kurtulamadılar. Bununla birlikte, ulus- lararası devrimci proletaryanın etrafında birleştiği genel ilkelere propagandasını yaparak ülkemizde proleter devrimci hare- ketin gelişmesine hizmet ettiler. İşte bu- nedendir ki, onlar uluslararası devrimci proletaryanın etrafında birleştiği genel ilkelere savunmaya ve savunduğu devrimci görüşleri de bulanıklaştıran Guevara'cı çizgiden farklı bir platformda mücadele e- diyorlardı.

Halkımızın yüzyıllardır sürdürdüğü ve zalim hakim sınıflara karşı yürüttüğü mü- cadelenin bir parçası olan 71 direnişi dev- rimci proletaryanın mirasıdır. Onun dev- rimci proleter bir miras olması, küçük burjuva devrimci bir miras olması devrimci proletaryanın bu mirası reddetmesini gerek- tirmez, bütün halk sınıflarının sürdürdü- ve zalim hakim sınıflara karşı mücadelele- rinin devrimci yönü devrimci proletaryanın mirasıdır. 71 direnişinin devrimci yönünü bir miras edici hovardacılığı ile inkar eden Aydınlık'ın bu tutumu da devrimci proleter yönünün zayıflığından kaynaklanmaktadır. An- cak, uluslararası devrimci proletaryanın Marksist-Leninist çizgisini 70'lerde ülke- mizde savunmaya çalışan Proleter Devrimci Aydınlık'ın ve daha sonra ondan ayrılan İbrahim Kaypakkaya'nın arkadaşlarının dev- rimci mirasını reddetirken, hiç olmazsa o- yıllarda diğer devrimcilerin ne yaptığını ve neyi savunduğunu da açık yüreklilik ile ortaya koymalıyız. Biz miras edici hovarda- lığa karşıyız. Bu iki hareketin bütün za- afılarına rağmen 70'lerde ve o zamandan bu yana ülkemizde devrimci proletarya hareke- tinin gelişmesine katkılarını olduğunu tes- bit ediyor ve devrimci mirasını kendi miras- ımız olarak sahip çıkıyoruz. Onları bu temel üzerinde eleştireceğiz.

Revizyonist bir temel üzerinde devrimci proletarya hareketi inşa edilemez

Uluslararası devrimci proletaryanın Marksist-Leninist çizgisini geçmiş revizyo- nist temel üzerine inşa etmeye çalışan Proleter Devrimci Aydınlık'ın altı yıllık tarihi, proleter devrimci hareketi bütün olumlu katkılarına rağmen, esas olarak iş- çii sınıfının Marksist-Leninist hareketinin tarihi değil, revizyonist bir temel üze- rinde Marksist-Leninist bir proletarya hare- ketinin inşa edilemeyeceğinin tarihidir.

70 sonları ve 71 başlarında Proleter Devrimci Aydınlık'ın çizgiyi Marksizm-Le- ninizmle revizyonizmin ve Avcıoğlu-M. Belli darbeci-milliyetçiliğinin eklektik bir bir- liği idi. Bu akim bir yandan 26 programı- nı esas alıyordu ve Kemalist diktatörlüğün-ü- nif karakterini öteki devrimcilerin aksine 26 programı çerçevesinde değerlendiriyor, öte yandan Avcıoğlu'nun önlü "1950 karşı- devrim" tezini, Türkiye'nin yeniden emper- yalizmin hegemonyası altına girmesini ABD emperyalizminin ülkeye sızmasıyla, "çok partili rejime geçişle" bağlayan önlü dar- becici tezi (öteki devrimciler gibi) muhafaza ediyordu. Bir yandan Türkiye'de köylü meselesinin ve toprak devriminin önemini doğru olarak vurguluyor, öte yandan Türki- ye'de faşizmi tekeli burjuvazinin rejimi olarak gösteren revizyonist Kivilciçim'i'nin tezlerine sarılıyordu. Bir yandan şehir- lerdeki çalışmaya kırlardaki çalışma ile birleştirmek gerektiğini doğru olarak vur- guluyor, öte yandan şehirlerde küçük bur- juvazi içinde saplanıp kalıyordu. Bir yan- dan diğer devrimcilerin küçük-burjuva genç- lik içinde hapsolmekle doğru olarak ele- gştiriyor, esas olarak işçi sınıfı ve yoksul köylülük içinde çalışmaya gerektiğini vur- guluyor, öte yandan esas olarak şehirlerdeki küçük-burjuva aydın çevreler içine hapsol- yordu. Bir yandan yaklaşan faşist darbe tehlikesine karşı işçi sınıfı ve yoksul köylü kitleleri içinde eriyen, legal imkan ları devrimci bir tarzda kullanan bir ille- gal devrimci parti örgütlenmesinin önemini vurguluyor, öte yandan esas olarak legal yayın faaliyetleri etrafında örgütlenmiş gevşek, dağınık, legalci (menşevik) bir ya- pıyı muhafaza ediyor, yaklaşan faşist dar- be şartlarında legalci sosyalist kurultay çağrılarıyla kafaları bulandırıyor. Bir

yandan ordunun niteliği konusundaki burju- va darbeci görüşlerin yıkılması için müca- dele ediyor, öte yandan da "ordu içindeki reformcu unsurların müdahale ihtimalinin geliştiği"ni savunuyor, ordunun "gerici- göven" kanadı, "reformcu-Kemalist" kanadı tesbitleriyle burjuva ordu tahlillerini muhafaza ediyordu. Örnekleri arttırmak is- temiyoruz. Çünkü, Aydınlık hareketi için- deki ancak köklü bir özleştiri ile hare- ketin atılım yapabileceğini tesbit eden devrimci eğilimin gerçek zafer kazanacağı- na inanıyor ve böyle devrimci bir tutuma özleştiriye yönelindiğinde kendi geçmi- şlerini en iyi onu bizzat yaşamış olan ar- kadışların eleştirebileceklerini biliyo- ruz.

70-71'de Proleter Devrimci Aydınlık' ın proletarya partisini inşa çalışmaları- nın portisinin inşa edilemediği, örgütsüz ve öndersiz olan kitle mücadelelerinin hız la gerilediği ve faşist baskı ve terörün hızla tırmandığı o şartlarda çok güçlü bir küçük burjuva maceracı akımın ortaya çık- ması, proleter Devrimci Aydınlık'ın geçmi- şini gelecekte hatırladın kaçınmak için eleştirmesi gereken bütün proleter devrim- cilere öğretici olmalıdır. Özellikle ülke- miz üzerinde iki süper devlet arasındaki rekabetin yoğunlaştığı, kapitalist-reviz- yonist dünyanın derinleşen genel bunalımı- nın ülkemizde derin bir şekilde yansıdığı, faşizmin gerilemesine rağmen faşist dikta- törlüğün baskılarının yoğunlaştığı ve sos- yal-faşist darbe tehlikesinin ufukta gö- ründüğü, işçi sınıfı ve yoksul köylülük ü- zerindeki etkimizin, işçilerin ve halkın uyanışı ile kıyaslandığında henüz çok ye- tersiz olduğu günümüzde geçmiş hatalardan öğrenmek çok önemlidir.

Sonuç olarak, 70 sonu - 71 başında Pro- leter Devrimci Aydınlık'ın Marksizm-Le- nizm-Mao Zedung düşüncesini savunma ve bu düşünce etrafında örgütlenme yönünde attr- ışı adımlar, işçi ve yoksul köylülerin dev- rimci öncülerini örgütleyen, ülkedeki dev- rimci unsurları proletaryanın devrimci ide- olojisine ve örgütüne çeken, yaklaşan fa- şist darbeye karşı halk mukavemetini örgüt- leme yönünde sağladın adımlar atan bir "dev- rimci proletarya partisi" yerine, Marksizm- Leninizmle revizyonizmle eklektik bir biçim de birleştiren, işçi ve yoksul köylülerin devrimci öncülerini örgütlemeye yönelmeye- kip küçük burjuva aydın yapısını koruyan, ülke de hızla Marksizm-Leninizmle Guevara'cılık- la karıştıran küçük-burjuva maceracı bir hareketin güç toplayıp, en geniş devrimci çevreleri kendisine çekmesini önlemeyen, yaklaşan faşist darbeye karşı geniş halk kitlelerini örgütsüz ve öndersiz darma- dınık bırakan, bir sağa, bir "sol'a" yal- palayan bir gruba sonuçlanıyordu.

III. BÖLÜM

12 MART'dan sonra devrimciler revizyonist teslimiyete karşı mücadele ettiler

12 Mart faşist darbesinden sonra iki çizgi arasındaki mücadele, herşeyden önce bütün devrimcilerle, faşist baskılar sonu- cu güçlenen yalınlık ve teslimiyet orta- mında ve 12 Mart faşistlerinin yerinde hızla tırmanan revizyonistler arasındaki mü- cadede yansıyor.

Revizyonizmin 12 Mart faşizmi şartlar- ında hızla tırmanmasının nedeninin macer- acılığın olduğunu söyleyenlere soruyoruz: O dönemde ülkede bir "devrimci proletarya par- tisi" olduğuna ileri sürüyorsunuz, bu na- sıl bir devrimci proletarya partisiydi ki, ne maceracılığın ne de revizyonizmin gü- çlenmesinin nedenlerini kendi zaafılarına aramamakta, bir gözlemci gibi bütün önemli gelişmeleri kendi dışında tahlil etmekte- dir. 12 Mart'tan sonra revizyonizm Ameri- kancı faşizmin yedeğinde tırmanmıştır. Ül- kemizde Amerikan emperyalizmine ve faşizme karşı halk kitlelerinin devrimci direnişi ni örgütleyen bir devrimci proletarya par- tisi olmadığı için de revizyonizm hızla tırmanabilmektedir. Bütün devrimciler reviz- yonist teslimiyet ve yalınlığa karşı sa-

vaş açtılar. Ülkede bir devrimci proletar- ya partisinin olmayışı nedeniyle, devrimci hareketin zaafıları nedeniyle bu savaş ye- terince etkili yürütmelidir. Ancak her şe- ye rağmen revizyonist teslimiyet ve yalın- lık bir ölçüde geriletilmiştir. 12 Mart' tan sonra iki çizgi mücadelesi bütün dev- rimcilerle revizyonistler arasındaki müca- deleydi.

THKP-C ve THKO halkımızın emperyalizme ve faşizme karşı devrimci direnişinin bir parçasıdır

THKP-C ve THKO o dönemde revizyonizme karşı mücadelede ne ölçüde silahlandılar, revizyonizmin temel üzerinde inşa olmuş Marksizm-Leninizmle Guevaracılığı karıştı- ran küçük burjuva devrimci çizgilerinden re- vizyonizme karşı mücadelede ne kadar başa- rılı olabildikleri, gelişmeler bunları gös- terdi. Ancak onlar halkımızın emperyalizme ve faşizme karşı devrimci direnişinin bir parçasıydılar ve revizyonizmin kaynaklan- dığı ve teşvik ettiği yalınlık ve tesli- miyete karşı devrimci direniş ruhunu ayak- ta tuttular. İşte bunun için halkımız fa- şizmin iğkencesine, terörüne, bombalarına, darabaçalarına teslim olmayan, ölüme gözü- künmeden giden arkadaşlarımızı başına- bastı. İşte bu nedenle Guevara'cı küçük- burjuva devrimci çizgiye mücadele eden De- nizler, Mahirler, Ulaşlar, Cihanlar birer halk kahramanı oldular.

71 maceracılığının temelinde de, ma- ceracılığın teslimiyete dönüşmesinin teme- lünde de, revizyonizmin hızla tırmanması- nın temelinde de, 70'lerde uluslararası dev- rimci proletarya hareketinin genel çizgi- sini ülkenin somut durumuna uygulayarak iş- çii sınıfı ve yoksul köylülük içinde örgüt- lenen ve Amerikan emperyalizmine ve faşiz- me karşı halk mukavemetini teşkilatlayan bir devrimci proletarya partisinin inşa- olmasının vaatıydı. Bu nedenle, halktan kopukluğuna, maceracılığına rağmen THKP-C ve THKO nun direnişinin devrimci yönüne ha- kimız sahip çıkıyorduk.

Elbette bolşevik partisinin işçi sı- nıfını ve yoksul köylüleri bilinçlendirip, örgütlediği Rusya'da sosyalist devrimci- lerin biryereyle terörizmine karşı bilinçli iş- çii kitlelerinin gösterdiği tepki ile ülke- mizde THKP-C ve THKO nun direnişine iş- çii lerin ve köylülerin gösterdiği tepki ara- sında fark vardır. Bu anlamda THKP-C ve THKO nun direnişine geniş işçi ve köylülük- lerin gösterdiği tepki de halkımızın dev- rimci her şeyi sahip çıkması yanında geri- biling düzeyi de önemli rol oynamaktadır. Nitekim faşizmin kurbanlarına ve darabaç- larına karşı direnen devrimci arkadaşlara du- yulan bağlılığın ve sevginin CHP'ye yönel- mesi ve hızla geniş halk kitlelerinin "umu- dumuz Ecevit" sloganına sarılmaları da bu geri biling düzeyinin belirtisi ve doğal sonucuydu. Burada amacımız THKP-C ve THKO nun direnişini gerçekçi ötesinde yüceltmek değil.

THKP-C ve THKO'nun mücadelesinde kararlılıkla kararsızlık içiçeydi

Maceracı emperyalizmine, faşizme, ces- timiyetçiliğe, ihanete karşı THKP-C ve THKO nun yükselttiği direniş bayrağı proletar- yanın devrimci bayrağı değil, küçük burju- vazinin devrimci bayrağıydı. Küçük burju- vazinin ikili yapısı gereği bu hareketler- den devrimciler yalpalıyorlardı. Onların temsil ettikleri kararlılık, proleter ka- rarlılığından farklı olarak kararsızlıkla içiçe bir kararlılıktı. Devrimce bağlılı- lar, ölüme meydan okuyorlardı ama kitle ha- reketlerinin geçici olarak gerilemesiyle umutsuzluğa kapılıp, "öncü savaş" teori- lerine sarılmışlardı. Ölüme gözlerini kır- pmadan gitmeye kararlıydılar, ama, prole- taryanın devrimci ideolojisi karşısında ka- rarsız. İğkence, terör, haklarından iste- nen idam cezaları karşısında kararlıydılar ama mahkemelerde 27 Mayıs anayasasını sa-

vonacak, milli demokratik devrim programı- nı bir milli burjuva programa indirgeyecek kadar kararsız. Silaha sarılıyor ve ikti- darın namlunun ucunda olduğunu söylüyor- lardı, ama mahkemelerde komünizmi ve pro- letarya diktatörlüğünü (o zamanlarda eksik- yanlı kendilerinin komünist saydıkları) pro- letarya diktatörlüğüne karşı çıkarıyorlar, revizyonist ilan ettikleri halde) savunmamı- yorlardı. Ölüme karşısında elleri titremi- yordu, ama en ağır iğkenceler altında bile inançları dışında polise, ve mahkemelere tek bilgi vermiyor reddeden Mustafa Suphi ve Şefik Hüsam önderliğindeki TKP'lilerin ve Kaypakkaya yoldağın komünist tutumunu gösteremediler. THKP-C ve THKO nun direni- şinin devrimci yönü proleter bir yön değil di ve onda kararlılıkla kararsızlık, cesare- tle cesaretsizlik, fedakarlık ile bencil- lik içiçeydi.

TIKP ve TKP-ML devrimci hareket içinde daha doğru yönü temsil ediyordu

THKP-C ve THKO dan farklı olarak genel bir Marksist-Leninist platformda müca- dele eden TIKP ve TKP/ML proletaryanın dev- rimci hareketleri haline gelmemişler, fiilen ve ideoloji ve siyasetlerinde önemli ölçüde küçük-burjuva aydın yapısını koru- muşlardı. Genel Marksist-Leninist tezle- rine rağmen bu hareketler de esas olarak küçük burjuva devrimci hareketlerdi. Ancak TIKP revizyonist bir temelde de inşa ol- muş olsa, TKP/ML revizyonizme karşı müca- delesinde "sol'a" kayıp, dogmatizm ve subje- ktivizme de kapılıp, genel Marksist-Leni- nist platformları onları THKP-C ve THKO dan ayırıyordu. Kimi zaman menşevik, kimi zaman "sol" komünist hataları THKP-C ve THKO nun hatalarından farklı nitelikte ha- talar idi. Bütün hatalarına rağmen kitleler içinde Marksizm-Leninizm-Mao Zedung düşü- ncesinin propagandasını yaptılar, işçi sı- nıfı ve yoksul köylülük örgütlemeye çalış- tılar, mahkemelerde komünizmin ve proletar- ya diktatörlüğünün propagandasını yap- tılar. 12 Mart'tan sonra THKP-C ve THKO ile TIKP ve TKP/ML arasındaki iki çizgi müca- delesinde Marksizm-Leninizm daha yakın ve daha doğru yönünü TIKP ve TKP/ML yönü ol- duğu açıktır.

Bu nedenle, TKP/ML nin "sol" komünist ideolojik siyasi çizgisine, dogmatik ve subjektivist Türkiye tahlillerine ve Lin Biao ve Çarü Mazumdar etkisindeki mücadele anlayışına rağmen, İbrahim Kaypakkaya yol- daş Amerikancı faşizmin terör ve iğkence- lerine karşı, yalınlığa ve teslimiyetçili- ğe karşı Komünizm'in ve TKP'nin bolşev- ik geleneğini 73 Türkiye'sinde yaşatan bir simge haline geldi. Bizler, poliste ve iğkence altında komünist tutumun ne olması gerektiğini en somut Kaypakkaya yoldağın direnişinden öğrendik. 12 Mart faşizmine karşı halkımızın direnişi gelecek kuşak- larla birçok devrimci direniş örneği biraktı. Ama, bunlar arasında en canlı tutmamız gereken Kaypakkaya yoldağın iğkence ve ö- lüm karşısındaki komünist tutumdur. TKP/ ML nin ideolojik, siyasi çizgisindeki büt- ün hatalara rağmen, bu hareketin önderi, THKP-C ve THKO lu devrimcilerin aksine po- liste, iğkence altında komünist tutumun simgesi haline gelebildi. Çünkü bu hareket reviz- yonizme karşı mücadelesinde "sol'a" kaymış da olsa, derin bir şekilde dogmatizmin ve subjektivizmin izlerini de taşısa, "Mark- sizm-Leninizmle yabancı küçük burjuva hare- ketler" diye karşı çıktığı THKP-C ve THKO nun mücadele anlayışından önemli ölçüde et- kilenmiş olsa da, mücadelesini başta ÇKP ve AEP'nin temsil ettiği uluslararası dev- rimci proletaryanın ideolojik siyasi çizgi- si temelinde inşa etmeye çalışmıştır.

Aynı şekilde TIKP ve TKP/ML'li dev- rimcilerin mahkemelerdeki tutumu ile THKP- C ve THKO'lu devrimcilerin mahkemelerdeki tutumu arasındaki nitelik farkı da bu iki hareketin bütün hata ve zaafılarına rağmen mücadelesinin başta ÇKP ve AEP'nin temsil ettiği uluslararası devrimci proletaryanın ideolojik ve siyasi çizgisi temelinde inşa

etmeye çalışmış olmalarından kaynaklanmak- tadır. THKP-C ve THKO'lu devrimciler "ik- tidar namlunun ucundadır" Marksist ilke- sini 27 Mayıs anayasasını savunma ile, milli burjuva programa indirgeyerek savun- dukları "milli demokratik devrim"le sınır- lama ile birleştiretilirken, mahkemelerde ko- münist inançlarını bile savunmasız, TIKP li ve TKP/ML'i arkadaşlar mahkemelerde le- ninizmi ve proletarya diktatörlüğünü savun- dular, bütün zaafılarına rağmen savunabildi- ler. THKP-C ve THKO lu devrimcilerin cesar- etlerindeki ve mahkemelerdeki direnişleri daha birçok bireysel çıkışlar olurken, TIKP ve TKP/ML'li arkadaşlar kolektif tutu- mun örneğini verdiler, bütün zaafılarına rağmen verebildiler. Ve bir zamanlar bu ko- münist tutum "sorumluluğu dağıtarak yakası- nı kurtarmak isteyen önderlerin sorumlusu- luğu" olarak karalanmak istendi. Bütün pro- leter devrimciler TKP/ML ve TIKP'li dev- rimcilerin mahkemelerdeki doğru tutumları- na kendi mirasları olarak sahip çıkıp, on- lardan öğrenebilirler.

Cezaiyi döneminden önce TIKP içinde derinleşen sınıf mücadelesi revizyonizmin arınmış sağa karşı mücadelesinde "sol'a" kay- mamış bir devrimci proletarya partisi doğ- urmadı. TIKP'nin revizyonist temelinde karşı açılan mücadele içinde TIKP'den ayrı- lan devrimcilerin kurduğu TKP/ML darbeci milliyetçiliğe ve revizyonizme karşı açtığı mücadele 1960 sonrası sol harekette büt- ün devrimciler üzerinde etkili olan M. Bel li darbeci milliyetçiliğinin ayıklanması yön- nünde bir dönüm noktası oldu. Ancak TKP/ ML mücadelesinde "sol'a" kayması, THKP-C ve THKO'nun Guevaracı maceracı çizgisinin et- kisinde kalmış esas olarak Çarü Mazumdar ve Lin Biao'nun etkisinde bir "sol" komü- nist çizgi oluşturmıştı. TIKP içinde ise, derinleşen sınıf mücadelesi önemli değişik- likleri beraberinde getirmiş, birçok revizyo- nist tez yavaş yavaş terk edilmiş ve bağlan- mıştı. Ancak TIKP baştan beri sürdürdüğü temel hatasına, zaafılarına karşı cesur bir mücadele açması, eleştiri okunun ucu- nu başkalarına (o dönemde özellikle TKP/ML'ye) çevirip revizyonist temel üzerinde inşa olmuş çizgisini özleş- tiri yapmaksızın adım adım (reform- cu bir tarzda) düzeltmeye çalışma hatası- na dört elle sarılıyordu. Bu hatanın sür- mesi, TIKP'nin revizyonist zaafılarından köklü bir şekilde arınmasını önlerken, bir yandan da "sol'a" kayması, Çarü Mazumdar ve Lin Biao'nun etkisinde "sol" komünist bir çizgiye yönelmesi sonucunu veriyordu. Sirt silaha sarılmadı diye, bu "sol'a" kayış ol- gusunu reddetmek çok yanıltıcı. "Öncü sa- vaş" anlayışında birleşen öteki akımların da ne ölçüde "öncü savaş"ı başvurabildik- ri biliniyor. 72'lerde dört akımı da etki- si altına alan "sol" cereyan objektif ve subjektif şartlarla öylesine çelişiyordu ki, pratikte ancak bir ölçüde yansıyabili- di. Teori ile pratik arasında öylesine bir çiz- gi çizmek, "hepsi lafta kaldı" diye "sol" hataları tesbitten kaçınmak Marksist olma- yan bir tutumdur. Günümüzde çeşitli akı- mların teorilerinde yansıyan sağ ve sol hatalar da kimi zaman "pratiğe yansımadı- ğı" gerekçesiyle küçümsebildiklerinde, bu noktanın özellikle derinleşen duruyoruz. Bir hareketin sağ ve "sol" teorik hataları şü ya da bu ölçüde, şu ya da bu şekilde (ba- zan çok karmaşık şekillerde) ama mutlaka pratiğe yansır. Ters, teorinin pratikten doğduğu marksist ilkesine airt pratiktir en azından. 72'lerde TIKP'nin revizyonist temeli ancak reformcu bir tarzda, yer yer açılmış, sağ eğilimler önemli ölçüde korun- müş, bunun yanında da "sol" eğilimler doğ- mıştır. 1972'lerde TIKP'nin hakim yönü "sol" komünist küçük-burjuva devrimci yönü- dü.

TIKP'nin kendi hatalarına karşı baş- tan beri sürdürdüğü özleşitirden korkma ve eleştiri okunun hedefini başkalarına yö- neltilmesi kendi hatalarının reformlarla dü- zeltme tutumu ve bu tutumunun bir sonucu olan sağ hatalarının düzeltmeye çalışırken "sol'a" kayma, günümüzde hepimiz ders ol- maktadır. Bir hareket sağ ya da "sol" hat- larına karşı mücadelede cesur olmaz, köklü bir özleşitiriye yönelmek yerine eleştiri okunun hedefini başkalarına çevirip kendi içindeki sınıf mücadelesini bastırması, hatalarının reformlarla "aşmaya" çalışması sağ ya da "sol'a" yalpalamaktan kurtulamaz.

Sümerbank İşçileri Ve

PTT mensupları haklarını almak için mücadele ediyorlar;

"BÖYLE GÜNLERDE TANIYORUZ DOSTU DÜŞMANI,"

KİT'LERDE ÇALIŞANLARIN HAKLARINI KİMSE ELLERİNDEN ALAMAZ

Derinleşen buhran, hükim sınıfları çepeçevre sarıyor, çalışan halkı daha fazla sömürmelerine ve yoksul luğa içmelerine yol açıyor. Son olarak onlar, daha önce kararnayla Kamu İktisadi Teşekküllerinde çalışanlara verilmesi kararlaştırılan ikramiyeleri vermiyorlar, verilecekleri de geri almaya çalışıyorlar. Üstler memurları ve işçileri daha fazla açlığa ve yoksulluğa mahkûm ederken maaşlarına binlerce lira zam yaptılar. Ama bu zamlar da büyük burjuvazi ve büyük toprak ağalarının halkın alınteri ve ekmeğinden gaspettikleri nin, iki süper devletin ülkemizde talan ettiklerinin yanında devde kulak kalmaktadır. İşçilerin, memurların haklarını kimse ellerinden alamaz. KİT ikramiyeleri için direnelis.

PTT 'de

Birkaç ay evvel çıkan bir kararnameye Kamu İktisadi Teşekküllerinde çalışanlara işletme kârının bir kısmının temettü olarak verilmesini öngörüldü. Temettülerin dağıtım AP ve MSP'ye ait bir iki tekek-külde yapıldıktan sonra durduruldu. Biz PTT 'liler de birçok tekek-kül gibi te-mettülerden mahrum bırakıldık.

Biz PTT'liler biliyoruz ki, MC'nin sözcüğüdür yaptığı, sirtını emperyalist ofendileri Amerika ve Rusya'ya dayamış faşist diktatörlük temettü hakkımızı gaspetmek istiyor. Faşist diktatörlük işçilerin, köylülerin, öğrencilerin, memurların, tüm halkımızın ekonomik, demokratik taleplerini bastırarak istiyor.

Faşist diktatörlüğün halkımıza her saldırısında, onun yanına olan MSP'nin temettülerin verilmesini istemesi de, bu konuya sahip çıkması da bizi kandıramaz. Biz hepimizin aynı soydan olduğuna biliyoruz. CHP de bu konuda hiç sesini çıkarmadı. Halk iktidarından, işçilerin köylülerin dostu olmaktan bahsetmek kolay, biz böyle günlerde tanıyoruz dostu düşmanı.

Mücadelenin hiçbir hakkın alınamayacağı bilinci ile bir inza kampanyası açtık. Uyarı niteliğinde telefon baş müdürlüğünde, genel müdürlükte, şantiyelerde, tüm işyerlerinde yemekhanelerde boykot koyduk. Birliğimiz ve karar-

lılığımız hükim sınıflara korku saldı. Boykotumuzu kırmak için ellerinden geleni yaptılar. 14.1.1977 günü genel müdürlük önünde yaptığımız protesto gösterisinde üzerimize polisler saldırdılar. 4 arkadaşımızı polis aldı. Boykotun sona ermesinden sonra onlarca arkadaşımız hakkında soruşturma açıldı.

Mücadlemizi çeşitli biçimlerde sürdürmeye kararlıyız. Bu nedenle mücadelemizdeki günlerde bir de yürüyüş yapılması kararlaştırıldı.

PTT idaresi, bir yandan soruşturmalara sürdü-rür, cezalar dağıtırken, şimdi de dernek yönetim kurulundaki arkadaşlar için sürgün kararı çıkardı.

Bütün bunlar bizi durduramaz. Sürgünler, kıyım-lar, cezalar ve baskılar bizi engellemez.

Temettülerimiz veril-sin. Tüm çalışanlar grevli sendika mücadelesinde ilerli-miz! Memur siyasetle uğraş-maz yasağına hayır. Ne A-merika Ne Rusya, Bağımsız Demokratik Türkiye.Kahrol-sun faşist diktatörlük ve sosyal faşizm.

TEMETTÜLERİMİZ VERİLSİN. TÜM ÇALIŞANLAR GREVLİ SENDİKA MÜCADELESİNDE İLERİ! MEMUR SİYASETLE UĞRAŞMAZ YASACINA HAYIR. NE AMERİKA NE RUSYA, BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE! KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK VE SOSYAL FAŞİZM

Bir grup PTT'li.

Sümerbank 'da

İzmir Sümerbank'ta çalışan işçiler; 220 bin işçinin ikramiyelerinin gaspedilmesi ile başlayan olaylar içinde düşmanların da, dostlarının da daha yakından tanıdılar.

İzmir'de Tekstil iş ko-lunda yıllardır geniş işçi yığınlarını zorbalıkla çeşitli dolaplarla Tek-sif'e zorla üye durumunda tutanlar artık titriyor-lar. Bu gün artık İzmir Pamuk Mensucat'ta da, Şark Sanayi'de de, İzmir Kula Mensucat'ta da, Sümerbank'ta da işçiler kendi müca-delesinin önündeki engel-lerden sadece biri olarak görüyorlar Tekisif yöneti-cilerini... Bu işçi düş-manları, işçilerin müca-delesine engel olabilmek için patronla, hakimlerle poliste, noterlerle, vs. vs. yakın ahpaplık kur-muşlardır... İzmir Pamuk Mensucat'ta işveren vek-i-li Engin'le anlaşılar yüz-lerce işçiyi iğten attı-ranlar, daha önce bir di-renişle sendika değiştiren İ.P.M. işçisini iş sa-ati arasında zorla ara-balara doldurarak sendika binasına götürüp, işçile-ri istedikleri sendikadan istifa ettirip, kendi sen-dikalarına üye ederler. Ve ileride doğacak herhangi bir sendika değiştirmeye engel olmak için 12 adet üye fişi kağıdına zorla imza attıran bu adamlar İzmir Pamuk mensucatında çalışan işçiler ne kadar tanyıyorlarsa Şark, Kula, Sümerbank işçisi de o ka-dar tanımaktadır.

Son günlerin en ilgi-çeken meselelerinden biri olan "verilmek istenmeyen işçi ikramiyeleri" mese-lesi bu halk düşmanları -nın yüzünü iyice ortaya çıkardı. En doğal hakkı olan bu ikramiyeleri alma-ya çalışan Sümerbank iş-çileri de öllerine çıkan bütün engellere rağmen mücadele ediyor.

İşçiler artık arada bir yanıp, sönen Halil Tunç gibilerinin, Tekisif'in kasalarının içindeki-güvenen, Şevket Yılmaz ve onların yandaşlarının yerlerini, kimin yanında yer aldıklarını daha iyi gör-düler. Kendi deney ve tec-rübeleri sonunda inan-dır ki, haklarımızı almak Halil Tunç gibileri ile konuşmak değil, çeşitli mücadele biçimleriyle diren-mek gerekir...

Nitekim işçilerin ken-di aralarından seçerek, arkadaşlarını Ankara'ya, H.Tunç ve Tekisif Merkez görevlileri ile konuşmaya gönderdiler. Ama bu görüş-meler onlara ikramiyele-rin alınması konusunda ye-tirli olamazdı. Olmadı da.

İşçilerin kendi mese-lelerine ısrarla bir tarz da sarılmaları Tekisif'in İzmir'deki yöneticilerini de telaşlandırdı. Çeşitli oyunlarla işi geçiştirmek istedikleride muvaffak o-lamadılar. Sonunda 13 Oc-kak Perşembe günü bir ba-sın toplantısı düzenleye-rek İzmir Sümerbank'ta "24 saatlik direniş" razı ol-dular.

Ama bu halk düşmanları nın niyeti belliydi. Nite kim yürüyüşü geçip fabri-kalarına doğru ilerleyen işçiler, daha önce bilin-meyen nedenlerle (!) fab-rikayı kapatıp 1300 işçi-nin işsiz ve aç kalmasına yol açılan Şark Sanayi işçileriyle birleştiler.

Fabrikaya yaklaşılmıca İzmir Tekisif Başkanı Fer-it Kafadar, işçilere "siz trafigi aksatın, ben TRT ye haber verip geleyim" diyerek oradan kaçtı.

Sümerbank'lı işçi yığı-nının böylesi bir tecrübe ile karşılaması özellikle gereklidir. Bu gün ar-tık daha da sıkı sarıla-rak yükselteceğimiz müca-delemizi, Bir dahaki dire-nişte daha da çok sayıda işçi yoldaşımız, gazete-miz Halkın Yolu'nun kapa-ğındaki "ne polis jandar-ma kurşunu, ne işkence tez-gahları, ne de katınlık sindanlar mücadelemizi durduramayacaktır" diye haykıracaktır.

YAŞASIN DEVRİMCİ DEMOKRATİK HALK İKTİDARI!

NE AMERİKA, NE RUSYA; KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK VE SOSYAL-FAŞİZM!

İZMİR SÜMERBANK'TAN BİR İŞÇİ

IV. BÖLÜM

Bağ.ca.sayfa 15'de

'71 yenilgisi ve keskinleşen sınıf mücadelesi devrimci

hareket içinde güçlü bir proleter devrimci akım doğurdu

12 Mart faşizmi şartlarında keskinleşen sınıf mücadelesi, "sol" çizgilerin büyük kayıplarla sonuçlanan büyük yenilgileri, faşist baskı ve terör şartlarında işçi sınıfı ve çalışan halkın uyanışının çok hızlanması ve 12 Mart öncesinde bütün devrimciler üzerinde çok etkili olan revizyonist ve darbeci-milliyetçi görüşlerin sınıf mücadelesinin altüst oluşu içinde hızla çökmesi ile ülkemizdeki bütün devrimci akımlar içinde sınıf mücadelesi yönünlaş-tı. Bütün devrimciler geçmiş hatalarına devrimci bir özeleştiri anlayışı ile eğil-meye başladılar. Ülke çapında keskinleşen sınıf mücadelesiyle, bir yandan her gün yeni işçi ve çalışan halk kitleleri devrimci mücadele safına katılmaya başladılar. Öte yandan bütün devrimci akımlar içinde proleter devrimci çizgi ile sağ ve "sol" küçük-burjuva devrimciliği arasındaki müca-dele keskinleşti. Ülkemiz devrimci hareke-ti büyük bir altüst oluş içine girmişti. Bu altüst oluş mümkün olmuştu, çünkü 71 yenil-gisi olumsuz bir öğreten olmuştu. Uluslar arası devrimci proleter hareket hızla güç-leniyor, birçok ülkede CKP ve AEP'nin tem-sil ettiği devrimci proleter çizgide mark-sist-leninist partiler kuruluyor ve kurul-muş olanlar güçleniyordu. Sosyal-emperyalizmin saldırgan yüzü açığa çıkıyor ve iki süper devletin hegemonyacı politikalarına karşı 3. Dünya ülkeleri aralarında birleşiyorlardı. Ülkemizde geniş işçi ve halk kitleleri geçmişi hiç olmadığı ölçüde ve derinlikte siyasete aşıyorlardı, kitle mü-cadeleleri hızla yükseliyordu.

71 yenilgisi, keskinleşen sınıf müca-delesi, işçi sınıfının ve halkın geniş k'te-lelerinin devrimci uyanışı ve dünya çapın-da Marksist-Leninist hareketin hızla geliş-mesi bir dönüm noktası oldu.

Çeşitli küçük-burjuva devrimci akımlar içinde hızla marksist-leninist çizgi güç kazandı ve bu akımlar içinde proleter devrimci çizgiye yaklaşan devrimciler geç-miş küçük burjuva çizgilerine karşı sa-vaş açtılar. Geçmiş küçük burjuva çizgile-ri aşma temelinde geçici gruplar oluştu.

Yurtsever Gençlik, Halkın Kurtuluşu, Aydınlik, Militan Gençlik Gazeteleri, Kürt Marksist-Leninistleri geçmiş hatalara karşı savaş açtılar. Bir yandan uluslararası devrimci proletaryanın genel ilkeleri et-rafında birleşirken, bir yandan da doğ-matizm ve subjektivizme karşı savaş açtılar. Marksizm-Leninizm Türkiye'nin somut durumuna uygulama ve kitlelerle birleşme-yö-nünde adimlar attılar.

Bütün bu gazeteler arasında gerek geç-miş hataları aşma yönünde ne ölçüde karar-lı olmaları açısından, gerekse savundukla-rı görüşler açısından önemli ayrıtlıklar var-dır. Ama bütün bu gazetelerin görüşlerini benimseyen devrimcilerin ortak yönü, ölke-mizdeki proleter devrimci hareketin ortak yönü, 1960'lardan beri hiç olmadığı kadar Marksizm-Leninizmin evrensel gerçeğini ül-kenin somut durumuna uygulama ve işçi ve çalışan halk kitleleriyle birleşme yönünde ilerlemeleridir.

1- Komünist işçilerin tutuk lanmasında, Ankara'daki Cepha-ne fabrikasındaki komünist ol-mayan işçiler tutuklanmalarına bebini verdiler. "Tutuklanan-lar komünist" cevabını al-dıkları anda şöyle açıklama-da bulundular: Sizler proletaryanın çıkarlarını savunmaları tutuk-luyorunuz, bizi de tutuklaya-bilirsiniz. Şimdiye kadar ko-münist değildik ama şimdi ko-münistiz.

2- Bu keyfi hareketi protes-to eden ve işçileri Komünist Partisinde birleşmeye çağıran bir komünist işçinin çağrısı o radaki mevcut işçilerin büyük bir bölümü tarafından destek-lendi. Bir çatışma meydana gel-di ve durum yardımı koşan su-bayların ancak büyük bir gay-retiyle eski haline getirildi.

3- Köylü örgütlerindeki tutuklamalarda, köylüler tarafın-dan oldukça ciddi bir direniş gösterildi.

4- Emperyalizm ve burjuvazi nin diktatoryasına ve ittifak halindeki terörüne rağmen, ko-münistler İstanbul'da kendi yerlerinde mücadeleye devam et-mektedirler.

Yoldaşlar! Sizlere ilet-tiğim haberlerden de görüyorsu-nuz ki, Türkiye K.P. ve İstan-bul Komünist grubu, ulusal kur-tuluş hareketini dünya Komü-nist Enternasyonal'in direktif

1960'lardan beri her türlü revizyo-nist ve oportünist akımın etkisine rağmen devrimci hareket içinde boy atan proleter devrimci filizler er geç serpilip geliş-mecektir. Devrimci proleter gelenek büyük ölçüde tasfiye olmuş da olsa, revizyonizm ülkemizde pek çok ülkeden daha fazla etki-li de olsa, Türkiye gibi işçi sınıfının hızla büyüdüğü bir ülkede, yarı-sömürge, yarı-feodal boyunduruğun devrimle kırılma-sı zorunluluğunun bütün açıklığı ile belir-diği bir ülkede er geç güçlü bir devrimci proletaryaya hareketi geliştirecektir.

71 yenilgisi, keskinleşen sınıf müca-delesi, işçi sınıfının ve halkın geniş k'te-lelerinin devrimci uyanışı ve dünya çapın-da Marksist-Leninist hareketin hızla geliş-mesi bir dönüm noktası oldu.

Çeşitli küçük-burjuva devrimci akımlar içinde hızla marksist-leninist çizgi güç kazandı ve bu akımlar içinde proleter devrimci çizgiye yaklaşan devrimciler geç-miş küçük burjuva çizgilerine karşı sa-vaş açtılar. Geçmiş küçük burjuva çizgile-ri aşma temelinde geçici gruplar oluştu.

Yurtsever Gençlik, Halkın Kurtuluşu, Aydınlik, Militan Gençlik Gazeteleri, Kürt Marksist-Leninistleri geçmiş hatalara karşı savaş açtılar. Bir yandan uluslararası devrimci proletaryanın genel ilkeleri et-rafında birleşirken, bir yandan da doğ-matizm ve subjektivizme karşı savaş açtılar. Marksizm-Leninizm Türkiye'nin somut durumuna uygulama ve kitlelerle birleşme-yö-nünde adimlar attılar.

Bütün bu gazeteler arasında gerek geç-miş hataları aşma yönünde ne ölçüde karar-lı olmaları açısından, gerekse savundukla-rı görüşler açısından önemli ayrıtlıklar var-dır. Ama bütün bu gazetelerin görüşlerini benimseyen devrimcilerin ortak yönü, ölke-mizdeki proleter devrimci hareketin ortak yönü, 1960'lardan beri hiç olmadığı kadar Marksizm-Leninizmin evrensel gerçeğini ül-kenin somut durumuna uygulama ve işçi ve çalışan halk kitleleriyle birleşme yönünde ilerlemeleridir.

canlı örneğini verenleriniz. Fakat son olaylar, sizlerin misli görülenmiş fedakarlıkla elde ettiğiniz zaferin semere-sini milli burjuvazinin kendi-sine mal etmek istediğini gös-termektedir. Ankara'nın milli-yetçi hükümeti Türk büyük burjuvazisinin lehine olan bazı tavizler için emperyalistlerle anlaşmaya hazırıdır.

Partiyi feshederak, onun tüm örgütlerini baskı altında tutarak, kitlevi tutuklamalara rişerek, tutuklanmış yoldaşla-ra barbar bir şekilde muamele eder ve son olarak da İstan-bul'da Türkiye işçilerinin sen-dikasını kapatarak, bu yeni po-litikayı kurmağa çalışıyor. TKP ulusal burjuva hükümetini, e-mekçi kitlelerin emperyalizme karşı mücadelesinde daima desteklemiştir. Hatta TKP ortak düşmanı gözönüne alarak, kendi programı ve ideali bakımından geçici olarak fedakarlıkta bu-lunmaya hazır olduğunu göster-miştir.

Hükümetin komünist partis-i-ne karşı tavır kendini şu ger-çekle gösteriyor: Hükümet yar-dımını elde etmek için vaad-etttiği reformların gerçekleştir-ilmesini talep eden işçi ve köylü sınıfının sınıf bilinci-ti temsilcilerinin hakkından gel-mek ve aynı zamanda Lozan Kon-feransında gerçekleşen burjuva-laşma olarak görünmek istiyor Türkiye'deki burjuvalaşan iktidar, tüm emperyalist ve kapi-talistlerle işbirliği içinde Türk emekçi halkını ezme müca-delesinde zor durumlara düştü-günde, başını Rus proletaryası-nın çektiği dünya proletaryası nezdinde sizlere ve sizlerin temsilcilerinize karşı cinayet ler işlemeye kalkmaktadır.

Böylelikle, milliyetçi hükü-met, emperyalizme anlaşmak için, sizin gerçek temsilcile-rinizi yok etmeye ve sizi diğ-dostlarınızdan ayırmaya çalışı-yor.

Ülkemizdeki proleter devrimci hareke-tin, her grupta farklı yansıyan, daha bir çok zaaflı ve eksiği vardır. Rehavete ve za-fer sarhoşluğuna hiç yer yok. Ama artık bir dönemeç dönmüştür. Marksizm-Leninizm in evrensel gerçeğini ülkenin somut duru-muna yaratıcı bir şekilde uygulayan, işçi sınıfıyla ve yarı-proleterlerle birleşen ve en geniş halk kitlelerinin devrimci mü-cadelesine önderlik eden bir birleşik dev-rimci proleter hareketin doğması artık ge-leceğe ertelenemez.

Bu devrimci proleter hareket, arala-rında önemli farklar olmasına rağmen ölke-mizdeki bütün proleter devrimci grupları kucaklamalıdır. Çünkü farklı yönlerden gel-ip aynı doğrultuda ilerleyen çeşitli grup-lar arasında önemli farklar var ama nite-lik farkı yok. Ve proleter devrimci potan-siyelin bütününü kucaklamayan bir hareket devrimci proleter hareket olamaz.

Bu devrimci proleter hareket bütün proleter devrimci grupların birleşmeleri temelinde inşa edilmelidir.

Bu devrimci proleter hareket ülkemiz-de işçilerin, yoksul köylülerin ve tüm hal-kın devrimci uyanışıyla orantılı olmalı-dır. Türkiye herhangi bir Avrupa ülkesi de-gil. Ülkemizdeki devrimci gelişmenin geri-sinde kalan bir hareket devrimci proleter hareket olamaz.

Bu devrimci proleter hareket bir ay-dın hareketi olamaz. Ülkemizdeki proleter devrimcilerin birleşmesi, aynı zamanda Marksist-Leninist hareketin proleterleşme-si adımı olmalıdır.

Bu devrimci proleter hareket Marksizm-Leninizmin evrensel gerçeğini ülkenin somut durumuna yaratıcı bir şekilde uygulama yönünde bir adım olmalıdır. Ülkemizdeki pro-leter devrimcilerin birleşmesi, doğmatiz-min, subjektivizmin ve bu zaaflardan kay-naklanan ayrılmış eğilimlerin altedilme-sinden ayrı ele alınmaz.

Devam Edecek

Komünist Enternasyonalin 4. Kongresi bu barbar hareketi ke-sinlikle protesto eder, emperyalizmin jandarma rolünü oynama-yın, emperyalizme ve gerici-liğe karşı mücadeleyi devam et-tiren ve Türkiye'nin emekçi kitlelerinin lehine demokratik ve reformları gerçekleştirecek olan her parti veya hükümeti desteklemek istediğini açıkla-mayı kendisine görev bilir.

Tutuklanmış yoldaşlar! Tüm dünya proletaryasının savun-u-cusu ve kurmayısı olarak Komünist Enternasyonal şahsınızda Türk emekçi kitlelerinin sınıf bilinci-ni en fedakar temsilci-lerini hararetle selamlar.

Yoldaşlar, unutmayın ki ha-pishanelerin karantıslığı asla devrimin güneşini karartmaz.

Yoldaşlar, unutmayın ki dev-rimin zaferinin arifesinde, ha-kin sınıfın acırının artan vah-şette ifadesini bulduğu, kapi-talizmin kendi iç çelişkileri altında çöktüğü emperyalist zıtlıklar çatışmasının zirvede bu-lunduğu anda, enternasyonal burjuvazinin yeni komünist toplu-mun öncü savaşçılarına ve yara-tıcılarına saldırısını artırı-dığını seaptıyoruz.

Fakat hiçbir beyaz terör, zaruri ve nihai zaferle inanç besleyenleri yıldırmadı. Ve hapse atılan ve vurulan her yoldaşın yerini, artan bir güç le kurtuluş mücadelesini devam ettiren, sömürülen proleter kitlelerin saflarından gelen yüzlerce yoldaş almaktadır.

Yoldaşlar! Sizleri, cellat-larınızın elinden kurtarmak için III. Enternasyonal, elin-len gelen herşeyi yapmayı ken-dine görev bilir.

YAŞASIN DÜNYA DEVRİMİ! YAŞASIN FEDAKAR TÜRK KOMÜNİSTLERİ! YAŞASIN KOMÜNİST ENTERNASYONAL! YAŞASIN SOYET RUSYA! (Bildiri oy birliği ile ka-bul edilir)